

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΧΑΝΙΩΝ
42907 / 16-6-2020

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ

Αθήνα.: 02-06-2020
Αριθμ. Πρωτ.: 226-2192/B.776, E.1247

Υπουργείο Οικονομικών
Κτηματική Υπηρεσία Χανίων
Α. Παπανδρέου 65, Τ. Κ. : 73100
ΧΑΝΙΑ

Ταχ. Δ/ση: Καρ.Σερβίας 10
ΤΚ 101 84 Αθήνα
Τηλ: 210 3375229, 221, 228
Fax: 210 3375040
Email: gns-oikonomikon@nsk.gr
Πληροφορίες: Δ. Γρίβα

**Θέμα: «Αποστολή έκθεσης απόψεων μετά των οικείων διοικητικών φακέλων
επί αιτήσεων ακύρωσης».**

Σας διαβιβάζουμε συνημμένα τις από 20-05-2020 και με αρ. καταθ.136/2019 και 138/2019 Πράξεις του Προέδρου του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες επιδόθηκαν στο Γραφείο μας την 01/06/2020, με τις οποίες ορίζεται δικάσιμος η 07/10/2020, για τη συζήτηση ενώπιον του πιο πάνω Δικαστηρίου των συναποστελλόμενων από 10/01/2019 αιτήσεων ακύρωσης που άσκησαν **α) οι ΒΑΜΒΟΥΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ** του Δημητρίου κλπ σύν. 21 κατά της σιωπηρής άρνησης της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από την με αρ. πρωτ. 72102/16.08.2018 αίτησή τους, στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/31.12.1984), κατά τα μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη παραπάνω θέση χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού και **β) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CASA DELFINO A.E Ξενοδοχειακές και Τουριστικές Επιχειρήσεις** κλπ. σύν. 12 κατά της σιωπηρής άρνησης της παραπάνω Κτηματικής Υπηρεσίας να προβεί ύστερα από την με αρ. πρωτ. 72106/16.08.2018 αίτησή τους, στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985), κατά τα μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία περιοχής οδού

Βιβιλάκη Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού και παρακαλούμε, σε συνεργασία με τυχόν άλλες αρμόδιες ή συναρμόδιες υπηρεσίες, να διαβιβάσετε νομοτύπως και εμπροθέσμως τους οικείους διοικητικούς φακέλους και αναλυτική έκθεση απόψεων επί των λόγων ακύρωσης, συμπεριλαμβάνοντας αίτημα επιδίκασης υπέρ του καθ'ού των δικαστικών του εξόδων, προς (1) τη Γραμματεία του ανωτέρω Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και 21 του π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ. 8 Α'), καθώς και (2) στο Γραφείο μας για την αποτελεσματική υπεράσπιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ του Κράτους

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΣΤΑΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΤΜΗΜΑ Ε'

Παράκληση στην απάντηση να
αναφέρεται ο αριθμός της καταθέσεως και
το όνομα του βοηθού εισηγητή εφόσον
αναγράφεται τούτο.

ΕΠΕΛΘΘΗ
Ο 1 ΙΟΥΝ. 2020
ΧΑΡΙΝΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αριθ. καταθέσεως: Ε 136/2019

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος
του Ε' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989 "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (ΦΕΚ 8 Α'), δικάσιμο για να συζητηθεί στο Ε' Τμήμα η αίτηση των **ΒΑΜΒΟΥΚΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ κ.Λττ. (21)** την 7η Οκτωβρίου 2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.30 π.μ. με εισηγητή την Πάρεδρο Ελένη Μουργιά.

Παραγγέλλουμε να ανακοινωθεί στην εισηγητή η δικογραφία και να κοινοποιηθούν αντίγραφα της αιτήσεως και της πράξης αυτής στον **ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ** με την παράκληση να διαβιβάσει τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από τη δικάσιμο στην εισηγητή απευθείας όλα τα σχετικά με την υπόθεση έγγραφα, συνοπτική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας, καθώς και τα τυχόν έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται ότι έγινε η κοινοποίηση στους αιτούντες ή ότι αυτοί έλαβαν γνώση του περιεχομένου των προσβαλλομένων πράξεων.

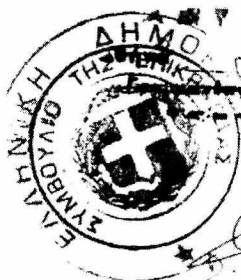
Αθήνα, 20/5/2020

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Π. Ευστρατίου

Δ. Τετράδη

Ε 136 / 2019

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας
(Ε' Τμήμα)

ΑΙΤΗΣΗ

1. Αναστασίου Βάμβουκα του Δημητρίου, κατοίκου Χανίων επί της οδού Αρκαδίου (Αγ. Ματθαίος).
2. Δημητρίου Κατσανικάκη του Θεοδώρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 105).
3. Κωνσταντίνου Κατσανικάκη του Θεοδώρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 105).
4. Κυριακούλας Κατσανικάκη, χήρας Θεόδωρου Κατσανικάκη, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 18).
5. Εμμανουήλ Κατσανικάκη, του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (2^η Πάροδος Κροκιδά 11).
6. Ανδρέα Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Αγ. Ονούφριος Ακρωτηρίου).
7. Κωνσταντίνου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Ν. Ανδριανάκη 38).
8. Δημητρίου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (2^η Πάροδος Κροκιδά 11).
9. Γεωργίου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 126).
10. Γεωργίας Βλαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 66).
11. Ιωάννας Βλαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Νέας Πεντέλης (Ασκληπιού 9).
12. Ελένης Βουτετάκη του Ιωάννη, κατοίκου Χανίων (Ομαλού 5).
13. Νικολάου Μαρματάκη του Ευτυχίου, κατοίκου Νέας Κυδωνίας
14. Ελπίδας Σταφυλαράκη του Παναγιώτη, κατοίκου Χανίων (Αγ. Κυριακής 16).
15. Ιωάννη Στρατουδάκη του Νικολάου, κατοίκου Χανίων (Αθανασίου Διάκου 18).
16. Κλεάνθης Τσάφαρη του Μιχαήλ, κατοίκου Χανίων (Νεάρχου 22).
17. Γεωργίου Ανδρουλάκη του Νικολάου, κατοίκου Χανίων (Κ. Μάνου 64).
18. Βασιλικής Ανδρουλάκη του Ιωσήφ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).
19. Σοφίας Ανδρουλάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).
20. Ιωάννη Ανδρουλάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).
21. Αριστέας Βλαζάκη του Χαράλαμπου, κατοίκου Κάντζας (Πλάτωνος 26).

ΚΑΤΑ

του Υπουργού Οικονομικών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

Της παράλειψης νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως της σιωπηρής άρνησης της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτηση των ανωτέρω ήδη αιτούντων (αρ. πρωτ. 72102/16.8.2018) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/31.12.1984), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία Αγίας Κυριακής Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

I

Ιστορικό

1. Με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/21.12.1984) επικυρώθηκε η από 16.9.1983 Έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας και θέσεων αμμοληψίας Ν. Χανίων, καθώς και το από Φεβρουάριο 1979 τοπογραφικό διάγραμμα που τη συνοδεύει, το οποίο συντάχθηκε από την Τεχνική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών και επί του οποίου η πιο πάνω Επιτροπή καθόρισε με κόκκινη γραμμή τα όρια του αιγιαλού, με κίτρινη γραμμή τα όρια τα παραλίας και με μπλε γραμμή τα όρια του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή βυρσοδεψείων Αγίας Κυριακής της συνοικίας Χαλέπα Χανίων. Η εν λόγω νομαρχιακή απόφαση δημοσιεύθηκε κατά νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με την έκθεση της επιτροπής και το προαναφερθέν τοπογραφικό-υψομετρικό διάγραμμα, θεωρημένο από τον αρμόδιο Διευθυντή της Τεχνικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Τα μέλη της τριμελούς Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, αφού διενήργησαν αυτοψία στην περιοχή, συνέταξαν την από 16.9.1983 έκθεση, στην οποία αναφερόταν ότι «γ) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει περίπτωση παλαιού αιγιαλού». Η έκθεση αυτή διαβιβάσθηκε με το έγγραφο 13611/28.9.1983 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων προς στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, προκειμένου να γνωμοδοτήσει. Ωστόσο, το ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2-Τμήμα IV-β) δεν συμφώνησε με την έκδοση σχετικής επικυρωτικής απόφασης του Νομάρχη, μεταξύ άλλων, επειδή -όπως αναφέρεται στο έγγραφο

187.2/417/84 που απηύθυνε στην Οικονομική Εφορία Χανίων- έπρεπε να τεθεί παλαιός αιγιαλός και της επέστρεψε την υπόθεση για να γίνουν οι υποδεικνυόμενες διορθώσεις. Ακολούθως, και σε συμμόρφωση προς το έγγραφο του ΓΕΝ καθορίσθηκαν όρια παλαιού αιγιαλού, αναδιατυπώθηκε η από 16.9.1983 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, ώστε να διαλαμβάνει και περί οριογραμμής παλαιού αιγιαλού και ο φάκελος διαβιβάσθηκε εκ νέου με το έγγραφο 16236/15.10.1984 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων στο ΓΕΝ, το οποίο διατύπωσε πλέον τη σύμφωνη γνώμη του με το έγγραφο 187.2./694/84. Εκδόθηκε δε εν τέλει η προαναφερθείσα απόφαση του Νομάρχη Χανίων, με την οποία τα ακινήτά μας, ήτοι κτίρια παλαιών παραδοσιακών βυρσοδεψείων-Ταμπακαριών, ήδη διατηρητέα (βλ. αμέσως παρακάτω) περιελήφθησαν εντός του παλαιού αιγιαλού. Πάντως, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας για τον καθορισμό παλαιού αιγιαλού στην Αγία Κυριακή -η οποία εξελίχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύοντος τότε α.ν. 2344/1940- δεν ενημερωθήκαμε ούτε εμείς ούτε οι δικαιοπάροχοί μας ως ιδιοκτήτες των ακινήτων (Ταμπακαριών) που περιελήφθησαν εντός της οριογραμμής του. Δεν υπήρξε έτσι δυνατότητα να αποτραπεί η έκδοση της βλαπτικής, για τις περιληφθείσες στον παλαιό αιγιαλό ιδιοκτησίες, νομαρχιακής απόφασης, η οποία άλλωστε ουδέποτε μας κοινοποιήθηκε.

3. Πρέπει να επισημανθεί ότι με την Πράξη 26 της 24.1.2018 (Συνεδρίαση 1^η) του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής με θέμα: «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων δεκαεπτά (17) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπακαριά Αγ. Κυριακής Χαλέπας του Δ. Χανίων και καθορισμός ειδικών χρήσεων, όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά» το ΚΕΣΑ, αφού έλαβε υπόψη την από 2.11.2017 σχετική Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της Διεύθυνσης Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών Κανονισμών και Αδειοδοτήσεων (ΔΑΟΚΑ), γνωμοδότησε ομόφωνα ότι συμφωνεί με την πρόταση της εισήγησης για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέων 17 κτιρίων, καθώς των παραρτημάτων τους στον παράλιο περιβάλλοντα χώρο στον οποίο είναι ενταγμένα και σχετίζονται με λειτουργία της χρήσης βυρσοδεψείου (δεξαμενές, στέρνες, λίμπες κ.λπ.) που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπακαριά Αγίας Κυριακής στη Χαλέπα του Δήμου Χανίων. Η Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της ΔΑΟΚΑ παρέχει πλήθος στοιχείων για την ιστορία, το περιβάλλον και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Ταμπακαριών Αγίας Κυριακής, με αναφορά και στο συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα που συνέταξε η Υπηρεσία. Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται, μεταξύ

άλλων, ότι τα ακίνητά μας (κατά το τοπογραφικό διάγραμμα, κτίρια-φερόμενοι ιδιοκτήτες με α/α 1-12) συνιστούν ιδιοκτησίες μας και των δικαιοπαρόχων μας από τα τέλη του 19^{ου} και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, οπότε ξεκίνησε να αναπτύσσεται η ανθήσασα στην εν λόγω περιοχή δραστηριότητα της βυρσοδεψίας.

Η διοικητική διαδικασία για τον κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμό των 17 κτιρίων-βυρσοδεψείων (Ταμπακαριών) ως διατηρητέων κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 του ΝΟΚ (ν. 4067/2012), όπως ισχύει, ολοκληρώθηκε με την έκδοση -σύμφωνα με την Πράξη του ΚΕΣΑ και την Εισήγηση της ΔΑΟΚΑ- της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας 48080/2677/20.7.2018 «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων δεκαεπτά (17) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπακαριά Αγ. Κυριακής Χαλέπας της Δημοτικής Ενότητας Χανίων του Δήμου Χανίων (Ν. Χανίων) και καθορισμός ειδικών χρήσεων, όρων και περιορισμών δόμησης αυτών» (Α.Α.Π. 166/7.8.2018).

4. Ως ιδιοκτήτες των ακινήτων -ήδη διατηρητέων κτιρίων Ταμπακαριών- που έχουν περιληφθεί εντός του καθορισθέντος με την ως άνω νομαρχιακή απόφαση παλαιού αιγιαλού, υποβάλαμε στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων την με αριθμό πρωτοκόλλου 72102/16.8.2018 αίτηση, με την οποία επιδιώξαμε την ανάκληση της νομαρχιακής απόφασης κατά το μέρος της με το οποίο καθορίσθηκε οριογραμμή παλαιού αιγιαλού, καθώς και τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία Αγίας Κυριακής Χανίων χωρίς τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού. Προβάλαμε δε ότι ο παλαιός αιγιαλός καθορίσθηκε παρανόμως, λόγω πλάνης περί τα πράγματα -διότι ουδέποτε υπήρξε παλαιός αιγιαλός στην επίμαχη περιοχή- καθώς και λόγω έλλειψης νόμιμης αιτιολογίας, αλλά κι επειδή παρανόμως δεν ερευνηθήκαν από τη Διοίκηση οι κατοχές ιδιωτών έως το 1884 στην περιοχή του καθορισθέντος παλαιού αιγιαλού.

Με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων προσκομίσαμε και επικαλεστήκαμε κατά το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 ΚΥΑ, με τις διατάξεις της οποίας

εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού. Η μελέτη αυτή αφορά στην ευρύτερη περιοχή των Ταμπακαριών Χαλέπας Χανίων, ήτοι τόσο της Αγίας Κυριακής όσο και της παρακείμενης οδού Βιβιλάκη και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι: «Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής.»

Επίσης, επικαλεσθήκαμε το έγγραφο 544.5/192/93 του ΓΕΝ, με το οποίο είχε διαπιστωθεί η ανάγκη κατάργησης του εσφαλμένα καθορισθέντος με την από 12.12.1984 νομαρχιακή απόφαση παλαιού αιγιαλού.

5. Η Κτηματική Υπηρεσία Χανίων δεν έχει έως σήμερα αποφανθεί επί της ως άνω τεκμηριωμένης αίτησής μας. Από την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της τεκμαίρεται η σιωπηρή απόρριψή της από τη Διοίκηση, άλλως, στοιχειοθετείται παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειάς της.

II

Η άσκηση της παρούσας

Την προαναφερθείσα σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, άλλως τη στοιχειοθετηθείσα παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας της Διοίκησης προσβάλλουμε ήδη ενώπιον του Δικαστηρίου Σας νομότυπα, εμπρόθεσμα και με προφανές και άμεσο έννομο συμφέρον. Επιδιώκουμε δε την ακύρωσή της για τους εξής ιδίως νόμιμους και βάσιμους λόγους, καθώς και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε με δικόγραφο πρόσθετων λόγων:

III

Παράνομη η σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας-Στοιχειοθέτηση ακυρωτέας παράλειψης νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας.

Α. 1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285), «Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος

άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού...». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, η διάταξη αυτή «έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Όπως έχει κριθεί καθ' ερμηνεία της ως άνω διάταξης (βλ. και παρακάτω 7), όταν ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός, κατά το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, συνοδευομένης από σχετικά στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, υποκείμενη σε αίτηση ακύρωσης, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (βλ. ΣτΕ 1256/2018, 158/2017, 1042/2017, 2245/2014, 4807/2013 κ.ά.).

2. Η ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του τότε ισχύοντος α.ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (Α' 154), ο οποίος καταργήθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του προαναφερθέντος ν. 2971/2001.

Κατά το άρθρο 1 του νόμου αυτού «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχομένη από τας μεγίστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιούτον εις το Δημόσιον και προστατεύεται και διαχειρίζεται υπ' αυτού», ενώ στα επόμενα άρθρα 2 και 3 προβλέπεται η διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 2 [όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 719/1977 (Α' 301)], ορίζεται ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού γίνεται από ειδική προς τούτο Επιτροπή επί τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος, με τη χάραξη ερυθράς γραμμής, στο δε άρθρο 3 παρ. 1 ότι η έκθεση της οικείας Επιτροπής, μετά του σχετικού διαγράμματος,

«επικυρούμενα υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του ΓΕΝ [Γενικού Επιτελείου Ναυτικού], συντάσσονται εις τριπλούν...». Στο άρθρο 5 του ιδίου α.ν. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983 (Α' 33)] ορίζεται, περαιτέρω, ότι όπου ο αιγιαλός, λόγω της φύσης της συνεχόμενης ξηράς, δεν δύναται να εξυπηρετήσει την επικοινωνία της θάλασσας με την ξηρά και της ξηράς με τη θάλασσα, επιτρέπεται η διαπλάτυνσή του με την προσθήκη σ' αυτόν λωρίδας γης, πλάτους έως 50 μέτρων, από την παρακείμενη ξηρά, μη δυναμένης να οικοδομηθεί, η οποία καλείται παραλία. Στο επόμενο άρθρο 6 ορίζεται ότι η οριογραμμή της παραλίας καθορίζεται από την ανωτέρω Επιτροπή επί διαγράμματος, με τη χάραξη κίτρινης γραμμής (παρ. 1), ότι η δημιουργία παραλίας «γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, επικυρώσεως ... την έκθεσιν της Επιτροπής μετά του διαγράμματος», ότι «[α]πό της δημοσιεύσεως δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της ανωτέρω αποφάσεως, μετά της εκθέσεως και του διαγράμματος, θεωρείται οριστικώς καθορισθείσα η παραλία» (παρ. 2, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1078/1980, Α' 238) και ότι τα επί των ακινήτων της παραλίας «εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αποζημιούνται υπό του Δημοσίου κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί αποζημιώσεως απαλλοτριουμένων ακινήτων λόγω δημοσίας ανάγκης ή κοινής ωφελείας» (παρ. 3). ...».

3. Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 2344/1940 ορίζεται ότι «Εις περίπτωσιν, καθ' ην ένεκα προσχώσεων ή άλλων αιτίων είναι εμφανές, ότι, καθ' όν χρόνον ενεργείται ο καθορισμός, ο αιγιαλός είναι διάφορος του εις το παρελθόν τοιούτου εκ μαρτυρικών δε καταθέσεων μαρτύρων εξεταζομένων ενόρκως υπό της Επιτροπής ή εκ διαφόρων άλλων ενδείξεων δύναται να καθορισθή η παλαιά θέσις του αιγιαλού, η υφισταμένη μέχρι μεν του έτους 1884, εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών, και πρότερον δε, εάν δεν υφίστανται τοιαύται, η Επιτροπή προβαίνει εις τον καθορισμόν του παλαιού αιγιαλού, χαρασσομένης επί του διαγράμματος κυανής γραμμής».

Όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών καθιερώνεται διοικητική διαδικασία οριοθέτησης της δημόσιας κτήσης, που προκύπτει από την μετατόπιση της ακτογραμμής προς την θάλασσα. Έτσι, όταν κατά τον καθορισμό των ορίων του σημερινού αιγιαλού είναι φανερή, λόγω γεωφυσικών φαινομένων ή διεργασιών, όπως είναι οι προσχώσεις, ή άλλων αιτίων, η δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης με παράλληλη βαθμιαία

υποχώρηση της θάλασσας, η οικεία επιτροπή προβαίνει, επί τη βάσει καταθέσεων ενόρκως εξεταζόμενων μαρτύρων ή άλλων ενδείξεων, στον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού. Λόγω της φύσεώς του το τμήμα αυτό της ξηράς, ως ανεπίδεκτο κτήσεως ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονταν από τις αναβάσεις των χειμέριων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς την θάλασσα αποτελεί τμήμα της δημόσιας κτήσης. Εν όψει δε τούτου η ως άνω διαδικασία μπορεί κατ' αρχήν να αναχθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά το παρελθόν. Ο νομοθέτης όμως, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του ως άνω καθορισμού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, όταν πριν από το έτος 1884 υπάρχουν κατοχές ιδιωτών στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του παλαιού αιγιαλού, η Επιτροπή μπορεί να αναχθεί μόνο μέχρι του χρόνου αυτού για να διαπιστώσει την θέση και τα όρια του παλαιού αιγιαλού. Η κρίση της Διοίκησης για τον χρόνο διαμόρφωσης του παλαιού αιγιαλού πρέπει να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε μαρτυρικές καταθέσεις (πρβλ. Σ.τ.Ε. 158/2017, 2539/2000, 2952/1998, 1185/1996, 3937/1995 κ.ά).

4. Στο άρθρο 1 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», (Α' 285), ορίζεται ότι «1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. 2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. "Παλιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού [...]». Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι: «1. Εκτός της δυνατότητας της αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο αν έχει ήδη γίνει καθορισμός. Σε περίπτωση, που δεν έχει γίνει ο καθορισμός αιγιαλού και παραλίας, ο ενδιαφερόμενος δύναται να υποβάλει στην Κτηματική Υπηρεσία αίτηση καθορισμού και τοπογραφικό διάγραμμα σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4. 2. Αν το διάγραμμα έχει συνταχθεί από ιδιώτη μηχανικό, η Κτηματική Υπηρεσία μεριμνά για τον έλεγχο και τη

θεώρησή του εντός μηνός από την υποβολή του και στη συνέχεια το θέμα εισάγεται ενώπιον της Επιτροπής στην πρώτη τακτική συνεδρίασή της. 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση ... 4. Δεν μπορούν να περιληφθούν οικίες ή κτίσματα εντός της ζώνης του αιγιαλού, του οποίου για πρώτη φορά χαράσσεται η οριογραμμή, εφόσον έχει γίνει διάβρωση της ακτής πριν από τη χάραξη και τα κτίσματα είχαν ανεγερθεί πριν από τη διάβρωση και εκτός του τμήματος μέχρι του οποίου έφθανε άλλοτε η θάλασσα κατά τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Τα κτίσματα αυτά δύνανται να απαλλοτριώνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού. 5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών ... 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. Ο επανακαθορισμός της παραλίας, εφόσον συνεπάγεται μείωση της ζώνης της παραλίας που είχε αρχικώς καθορισθεί, επιτρέπεται μόνον αν δεν έχει συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση. 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, όπως έχουν ερμηνευθεί με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας και ήδη αναφέρθηκε (βλ. και παραπάνω υπό 1 και παρακάτω υπό 7), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό (πρβλ. ΣτΕ 1257/2018, 4807/2013, 4608/2011, 457/2009).

5. Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και

συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες».

Επίσης, στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

6. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδόθηκε η 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας. Σύμφωνα με την εν λόγω κ.υ.α. «Τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας εξειδικεύονται ... ως εξής: Άρθρο 1. Η γεωμορφολογία του εδάφους. 1. Στην έννοια της γεωμορφολογίας του εδάφους εντάσσονται οι κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, η εδαφική σύσταση της ακτής, η αποσάθρωσή της από την επίδραση του κυματισμού και το φυσικό όριο βλάστησης δένδρων, θαμνωδών και ποωδών παράκτιων φυτών. 2. Ακτές υψηλές (βραχώδη πρανή με μεγάλες

κλίσεις-μεγάλες υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα περιορισμένο εύρος αιγιαλού, αφού τα πρηνή αυτά περιορίζουν τη δράση του κυματισμού. Η οριογραμμή του αιγιαλού στις περιπτώσεις αυτές χαράσσεται σε θέση με υψόμετρο ανάλογο το ύψους κύματος στη συγκεκριμένη περιοχή, λαμβανομένης υπόψη και της θραύσης του κυματισμού στην βραχώδη ακτή. Σε κατακόρυφα πρηνή η οριογραμμή του αιγιαλού χαράσσεται στη στέψη του πρηνούς προκειμένου να καθίσταται υλοποιήσιμη. 3. Ακτές χαμηλές (εδάφη με μικρές κλίσεις-μικρές υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα μεγάλο εύρος αιγιαλού, αφού για να εκτονωθεί η ενέργεια του κυματισμού το κύμα διανύει αρκετή απόσταση στην ξηρά. 4. Το φυσικό όριο βλάστησης κατά κανόνα αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φθάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο την φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού. Τούτο γιατί η συνήθης φυσική βλάστηση δεν αναπτύσσεται σε περιοχές που επηρεάζονται άμεσα από το νερό της θάλασσας. Άρθρο 2. Τα μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής. 1. Η εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία για τον υπολογισμό του κυματικού πεδίου που προσπίπτει στην ακτή και διαμορφώνει το όριο του αιγιαλού. Περιοχές που προσβάλλονται από διευθύνσεις ανέμων μεγάλης έντασης παρουσιάζουν μεγάλο εύρος αιγιαλού σε συνάρτηση πάντοτε με την γεωμορφολογία της συγκεκριμένης ακτής. Περιοχές προστατευμένες από σφοδρούς ανέμους αναμένεται να παρουσιάζουν μικρότερο γενικά εύρος αιγιαλού. 2. ... Άρθρο 3 Τα κυματικά στοιχεία της περιοχής. 1. Ο υπολογισμός του κυματικού πεδίου της ακτής βασίζεται στη μέγιστη ένταση των επικρατούντων ανέμων που την προσβάλλουν, το ανάπτυγμα της θαλάσσιας έκτασης έμπροσθεν της ακτογραμμής και τη μορφολογία του βυθού στην παράκτια ζώνη. 2. ... Άρθρο 4 Η ύπαρξη τεχνικών έργων που νομίμως υφίστανται. 1. Ένα τεχνικό έργο επηρεάζει κατά κανόνα το κυματικό πεδίο και κατ' επέκταση την ανάβαση του κυματισμού. Επίσης διαμορφώνει άμεσα ή έμμεσα την ακτή και περαιτέρω τη ζώνη του αιγιαλού. 2. Για να ληφθεί υπόψη το τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στη περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής. 3. Στη περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του

όριο που είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία. Άρθρο 5 Στοιχεία καθορισμού ζώνης παραλίας. 1. Η ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, οι τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης ... και η ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών αποτελούν στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η επιτροπή ... προκειμένου να καθορίσει την οριογραμμή και κατ' επέκταση τη ζώνη παραλίας. Η επιτροπή αξιολογεί τα στοιχεία αυτά ενόψει των σκοπών που εξυπηρετούνται με τη δημιουργία της ζώνης παραλίας...».

Όπως έχει επίσης παγίως κριθεί, με τις ανωτέρω διατάξεις του α.ν. 2344/1940 και τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2971/2001 θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους ανάβασης των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων, εφόσον αυτή διενεργείται στον κατάλληλο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 2057/2014, 4807/2013, 5516/2012, 4513/2009, 4479/2009, 3615/2007 7μ., 1508/2003). Περαιτέρω, κατά τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, όταν αποδεικνύεται ότι εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αυτής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησης ενδιαφερομένου, ο οποίος οφείλει να τεκμηριώνει το αίτημά του. Η σχετική ουσιαστική και τεχνική εκτίμηση ανατίθεται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ιδίου νόμου Επιτροπή, η οποία λαμβάνει υπ' όψιν τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού στοιχεία, δυνάμενη να ενεργήσει και αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσης της (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3380/2015, 4552/2014, 2057/2014, 1229/2014, 3906/2012, 2402/2009).

7. Τέλος, στο άρθρο 7α του ν. 2971/2001 (Α' 285), το οποίο προστέθηκε με τη παράγραφο 4 του άρθρου 11 του ν. 4281/2014 (Α' 160/8.8.2014), ορίζεται ότι: «1. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας ή παλαιού αιγιαλού, καθώς και μεταβολής της ακτογραμμής λόγω νόμιμων τεχνικών έργων ή φυσικών αιτίων, επιτρέπεται ο επανακαθορισμός από την Επιτροπή είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου και προσκόμιση εκ μέρους του φακέλου με

πλήρη στοιχεία που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία. Για τον επανακαθορισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 4, του άρθρου 6, του άρθρου 7 και του άρθρου 9...».

Όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής μας (άρθρα 11 και 253 του ν. 4281/2014), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει κατ' αρχήν να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η οποία συνοδεύεται από σχετικά συγκεκριμένα στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενεργείας, υποκείμενη σε αίτηση ακυρώσεως, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (ΣτΕ 1042/2017, 158/2017, 2883/2015, 4807/2013 κ.α.).

Β. Όπως προεκτέθηκε (βλ. παραπάνω Ι 4), με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων προσκομίσαμε (ως Παράρτημα Ι) και επικαλεστήκαμε κατά το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας ΚΥΑ, με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού. Η μελέτη αυτή και καταλήγει στα εξής κατ' αναπαραγωγή συμπεράσματα:

«

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Ε.Μ.Π. & Ε.Κ.Π.Α.:

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ:

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Case Studie:

ΧΑΝΙΑ-ΧΑΛΕΠΑ:ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ-2018

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

6) ΧΡΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ

Για την εκπόνηση της μελέτης χρησιμοποιήθηκαν τα εξής στοιχεία:

1. Γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:50.000 φύλλο «Χανιά» (ΙΓΜΕ).
2. Γεωτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000 (ΙΓΜΕ).
3. Σεισμοτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000.
4. Αεροφωτογραφίες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας
5. Ψηφιακές δορυφορικές εικόνες της Google Earth
6. Αεροφωτογραφίες Drone

→Οι εργασίες που εκτελέσθηκαν για τη σύνταξη της παρούσας γεωλογικής μελέτης είναι οι ακόλουθες:

- Συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και σύνθεση όλων των διαθέσιμων στοιχείων και βιβλιογραφικών δεδομένων για την περιοχή μελέτης, μέχρι σήμερα.
- Ανάλυση του ανάγλυφου της περιοχής ενδιαφέροντος,
- Εξέταση των χαρακτηριστικών των γεωλογικών σχηματισμών, εξέταση της υδρογεωλογικής τους συμπεριφοράς καθώς επίσης και του γενικού τεκτονικού καθεστώτος της περιοχής,
- Περιγραφή του σεισμικού καθεστώτος της περιοχής μελέτης,
- Διάνοιξη ερευνητικών εκσκαφών,
- Φωτογράφιση των δειγμάτων των εκσκαφών που διανοίχτηκαν,
- Φωτογραφική αποτύπωση και μακροσκοπική περιγραφή των ιζημάτων που αναγνωρίστηκαν στις εκσκαφές,
- Ιζηματολογική περιγραφή των ιζημάτων της εκσκαφής,
- Εξέταση στο μικροσκόπιο των ιζημάτων και των απολιθωμάτων που βρέθηκαν εντός των γεωλογικών σχηματισμών στα δείγματα που πάρθηκαν,
- Μικροπαλαιοντολογική-Στρωματογραφική ανάλυση των ιζημάτων των εκσκαφών,
- Ανάλυση των ακτολίθων (beach-rocks),

- Ραδιοχρονολόγηση σε απολιθώματα που βρέθηκαν εντός των υλικών των διανοιχθέντων εκσκαφών σε διαπιστευμένο εργαστήριο,
- Απεικόνιση των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού σε δορυφορικούς χάρτες,
- Παρουσίαση χάρτη κλίμακας 1:500.

I. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ)

I.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ.

Η μελέτη των Α/Φ συνήθως μας δίδει μια σαφή εικόνα για την γεωμορφολογική κατάσταση μιας περιοχής και την ενδεχόμενη πρόσφατη εξέλιξη της. Για το σκοπό αυτό μελετήσαμε τις Α/Φ που προμηθευτήκαμε από τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.) διαφόρων χρονολογικών περιόδων, αρχής γενομένης από το 1945, που είναι και οι παλαιότερες διαθέσιμες από τη Γ.Υ.Σ.

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 που έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965 έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Στην αεροφωτογραφία όμως του 1978 παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή στην ακτογραμμή νότια και ανατολικά του μικρού λιμανιού της Αγ. Κυριακής λόγω ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Η σημερινή ακτογραμμή σχεδιάστηκε στην ορθοανηγμένη δορυφορική εικόνα από το Google Earth.

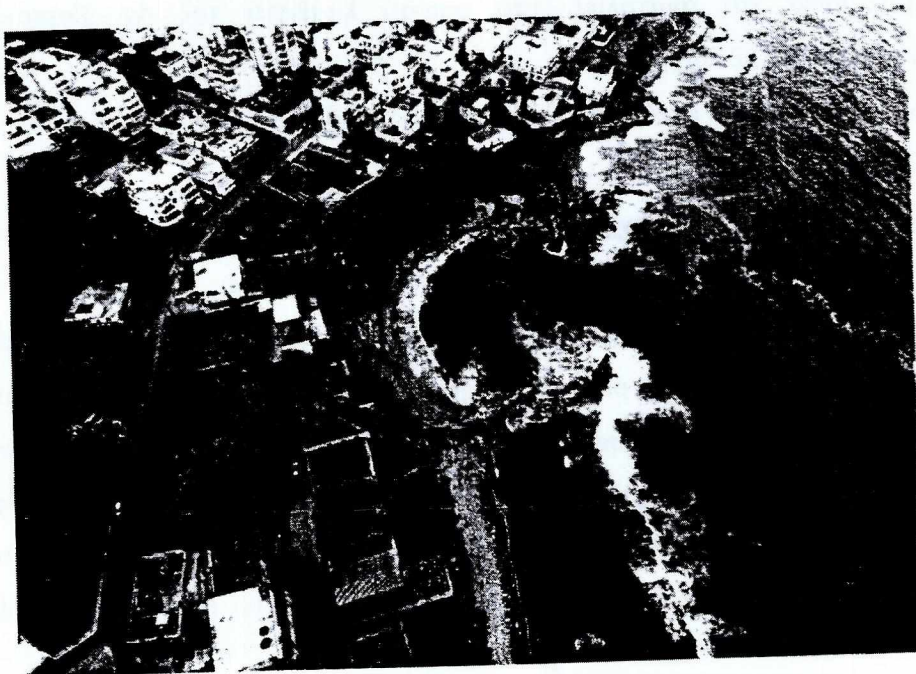
Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή μελέτης με αξιοσημείωτες όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων. Η σημαντικότερη παρέμβαση είναι αυτή της κατασκευής του μικρού λιμένος της Αγίας Κυριακής όπου η θάλασσα απέθεσε εσωτερικά του λιμένος και νοτιοανατολικά αυτού χαρακτηριστικές αμμώδεις αποθέσεις ακτής, όπου ο συνδυασμός με τα φερτά υλικά του ρέματος που εκβάλλει στην συγκεκριμένη θέση

δημιούργησε προέλαση της χέρσου σε βάρος της θάλασσας έως και 40 μέτρα. Άρα ο παλαιός αιγιαλός στη θέση αυτή ταυτίζεται με τον αιγιαλό του 1945 που καθορίζεται από τη χάραξη της ακτογραμμής στην αεροφωτογραφία του 1945.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε ότι γενικά παρατηρείται μια σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 2 έως 3 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 2-3 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της μικρής κλίσης του πυθμένα. Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής,

ΧΑΛΕΠΑ ΧΑΝΙΩΝ-ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ

Θέση: ΑΓ.ΚΥΡΙΑΚΗ

Η εικόνα από DRONE (04.10.2017)

- Με πορτοκαλί χρώμα η σημερινή αιτογραμμή
- Με πράσινο χρώμα το όριο της μόνιμης φυσικής βλάστησης, που συμπίπτει με το όριο του αιγιαλού.

1.2. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ ΚΥΜΑΤΟΣ

Υπολογίσθηκαν :

→ το μέγιστο ύψος αναρρίχησης κύματος από το σημείο θραύσης (Fictitious Run Up) και είναι:

20,5 m και συνεπώς το Μέγιστο Ύψος Αναρρίχησης Κύματος είναι : $h = 1,05 \text{ m}$

1.3. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Το όριο ανάπτυξης της φυσικής βλάστησης στην παράκτια ζώνη φτάνει μέχρι την οριογραμμή της μέγιστης ανάβασης του χειμέριου κύματος, συνεπώς ο σημερινός αιγιαλός δεν μπορεί να υπερβαίνει το όριο ανάπτυξης της βλάστησης

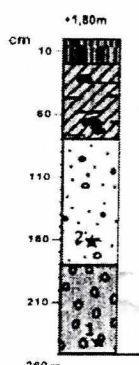
1.4. ΙΖΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ-ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΜΙΚΡΟΠΑΛΑΙΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΘΕΣΗΣ

ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΣΚΑΦΗΣ CHAN-1

Φωτογραφία
εκσκαφής

Λιθο-Στρωματογραφία
εκσκαφής

Μακροσκοπική
περιγραφή

Υλικό διασύνδεσης του χώρου (Μπαζα)

Υλικό προερχόμενο από τα αποβλήτα βυροδεψιών

Μεσακοκκός έως αδρκοκκός άμμος, καστανοκίτρινου χρώματος με διάσπαρτες κροκαλές ποικίλης σύστασης

Χερσαίο καστανόχρωμο ιζηματο χειμάρριος προέλευσης με κροκαλές ποικίλης σύστασης

★ Σημείο δειγματοληψίας

— Υδροφόρος ορίζοντας

Στη συγκεκριμένη περιοχή δεν έχουμε πρόσφατες θαλάσσιες αποθέσεις, αντιθέτως σημαντική είναι η παρουσία παράκτιων αιολικών αποθέσεων που φέρουν μικρά κελύφη βενθονικών τρηματοφόρων. Πρόκειται για θαλάσσια μικροαπολιθώματα μικρού βάθους, τα οποία είναι μεταφερμένα από τα θαλάσσια ρεύματα στην ακτή. Τα μικροαπολιθώματα αυτά μεταφέρθηκαν με τη δράση των ανέμων εντός των θινών. Η ηλικία αυτών προσδιορίστηκε με ακρίβεια, με ραδιοχρονολόγηση C14 και είναι της τάξης των 4.280 ± 30 BP χρόνων

Η μελέτη λοιπόν της εκσκαφής CHAN1 έδωσε ότι αρχικά έχουμε τις καστανέρυθρες χερσαίες αποθέσεις και ακολουθούν μικρού πάχους αιολικές αποθέσεις (θίνες περίπου 1m) 4.280 χρόνων και μετά ακολουθούν ιστορικές αποθέσεις απόβλητων βυρσοδεψείων.

Συμπερασματικά, ο παλιός αιγιαλός (αιγιαλός του 1884) δεν έφτανε τη θέση εκσκαφής διότι τότε θα είχε διαβρώσει και καταστρέψει τις αιολικές αποθέσεις οι οποίες παραμένουν σταθερές εδώ και 4.280 χρόνια σταθερές και καλυπτόμενες από νεώτερες αλλά και ιστορικές αποθέσεις.

II. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΒΙΒΙΛΑΚΗ)

II.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 στην οποία έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965, έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Επίσης η ακτογραμμή που έχει αποτυπωθεί στην αεροφωτογραφία του 1978 και στην ορθοανιγμένη δορυφορική εικόνα Google Earth 2015 δεν παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Α) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή Βιβιλάκη με αξιοσημείωτες μικρές όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 1 έως 2 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 1-2 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της πολύ μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού.

Σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής, το μικρό βάθος και η μηδενική κλίση του πυθμένα και οι βράχοι θραύσης των κυμάτων που δημιουργούν προστασία της αβαθούς λεκάνης ηρεμίας που δημιουργείται

Οι ανωτέρω περιγραφείσες συνθήκες προϋπήρχαν μακράν του έτους 1884.

II.2. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Πάνω στις βραχονησίδες που δημιουργούν την προστατευμένη λεκάνη ηρεμίας, αναπτύσσεται μόνιμη βλάστηση σε υψόμετρο από 1,70 έως 2,70 που υποδηλώνει ότι τα χειμέρια κύματα κατά τη θραύση τους στη θέση των βραχονησίδων φτάνουν περί τα 2 μέτρα ύψος και εισερχόμενα στην προστατευμένη λεκάνη μειώνεται κατά πολύ το ύψος του κύματος φτάνοντας στην ακτογραμμή με ύψος δεκάδων εκατοστών και μέγιστο 1 μέτρο όπως έδειξαν οι παρατηρήσεις υπαίθρου.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

III.1 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΘΕΣΗΣ ΝΕΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

Σύμφωνα με τον με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'), «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της». Με βάση τις μέγιστες τιμές του κυματισμού στην περιοχή, τόσο στην περιοχή της Αγίας Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη, μπορούν να φτάσουν έως το ύψος του 1m με δεδομένο ότι τα κύματα θραύονται σε ικανή απόσταση από την ακτογραμμή πάνω στη συστοιχία των βράχων και βραχονησίδων. Άρα, η οριογραμμή του Αιγιαλού ορίζεται με βάση την ισοϋψή του 1m. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει φυσική βλάστηση το όριο του αιγιαλού θα πρέπει να ταυτίζεται με το ανώτερο όριο στο οποίο αυτή εμφανίζεται.

➔ Η θέση της οριογραμμής του αιγιαλού φαίνεται στις εικόνες των αεροφωτογραφιών και έχει αποτυπωθεί στο τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την παρούσα εργασία.

III.2 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΥΠΑΡΞΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Όλα τα στοιχεία που συλλέχθηκαν ή παρήχθησαν κατά τη διάρκεια αυτής της μελέτης, χρησιμοποιήθηκαν για να διερευνηθεί η θέση του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή Αγίας Κυριακής και Βιβιλάκη ανατολικά της πόλης των Χανίων και η θέση του νέου αιγιαλού όπως αυτοί ορίζονται σύμφωνα με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'). Σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας «ο αιγιαλός δεν δημιουργείται με σχετική πράξη της Πολιτείας, αλλά προκύπτει από φυσικά φαινόμενα, δηλαδή τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, η δε προβλεπόμενη στον νόμο διαδικασία καθορισμού των ορίων του δεν αποσκοπεί παρά στη διαπίστωση του πραγματικού αυτού γεγονότος». Με βάση αυτό τα συμπεράσματα της έρευνας αυτής συνοψίζονται ως εξής:

- a. Κατά τις τελευταίες εκατονταετίες δεν υπήρξαν στην περιοχή μελέτης σημαντικές ανοδικές τεκτονικές κινήσεις, οι οποίες να έχουν προκαλέσει ισχυρή ανύψωση της χέρσου και προέλαση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, ώστε να υπάρχει αξιόλογη μετακίνηση του παλαιού αιγιαλού στο διάστημα αυτό.
- b. Από τη συγκριτική μελέτη των αεροφωτογραφιών και δορυφορικών εικόνων (1945-2018) προκύπτει, με βεβαιότητα, ότι για το διάστημα των τελευταίων 73 χρόνων δεν υπάρχει φυσική προέλαση της ακτογραμμής της περιοχής μελέτης προς τη θάλασσα εκτός

της θέσης που κατασκευάστηκε το λιμάνι στην Αγ. Κυριακή. Αντιθέτως, υπάρχει υποχώρηση της ακτογραμμής στην περιοχή της Αγίας Κυριακής.

ε. Το όρυγμα που ανοίχτηκε στην Αγ. Κυριακή έφτασε σε βάθος 2,50m όπου αφού έκοψε χερσαίες αποθέσεις συνάντησε υδροφόρο ορίζοντα γλυκού νερού. Τα χερσαία αυτά ιζήματα έχουν αποτεθεί πάνω στα θαλάσσια ιζήματα του Πλειοκαίνου, μέσω του υδρογραφικού δικτύου ή της δράσης των ανέμων στην περιοχή.

Όπως προαναφέρθηκε οι παράγοντες που κυρίως συμβάλλουν στη διαμόρφωση του αιγιαλού, παλαιού και νέου, είναι, α) οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας, β) οι μακροχρόνιες τεκτονικές κινήσεις λόγω ευστατισμού και οι τεκτονικές κινήσεις λόγω σεισμικής δράσης, γ) η αλληλεπίδραση ξηράς-θάλασσας και δ) οι ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Στην περιοχή μελέτης παρατηρούμε ότι:

1) Οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια.

2) Η τεκτονική δράση στην περιοχή, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι έντονη από το Μειόκαινο μέχρι σήμερα. Η ευρύτερη περιοχή λόγω των τεκτονικών κινήσεων βρίσκεται σε ένα καθεστώς ανόδου που πιστοποιείται από την παρουσία μιας αναδυμένης ακτογραμμής κυρίως στη δυτική Κρήτη. Οι ανοδικές αυτές κινήσεις δεν φαίνεται να έχουν δράσει κατά το πρόσφατο παρελθόν, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την απουσία καταγραφής ενός μεγάλου σεισμικού γεγονότος τα τελευταία 150 χρόνια, που να συνδέεται με απότομη μεταβολή στις ακτές. Οι μακροχρόνιες ευστατικές κινήσεις σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία, έχουν σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της περιοχής της μελέτης με ταχύτητα 2 χιλιοστά ανά έτος. Επομένως, κατά τα τελευταία 134 έτη υπήρξε άνοδος της περιοχής κατά 26 cm περίπου, μέγεθος που προφανώς ελάχιστα επηρέασε τη θέση του παλαιού αιγιαλού (ελάχιστα προς τα ανάντι του σημερινού αιγιαλού) λόγω ευστατισμού.

3) Όσον αφορά την αλληλεπίδραση ξηράς – θάλασσας στην υπό μελέτη περιοχή, φαίνεται ότι αυτή δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στην διαμόρφωση του παλαιού αιγιαλού. Η δράση του κυματισμού και των ρευμάτων στην περιοχή αυτή εξ' αιτίας των ανέμων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η περιοχή με την ταυτόχρονη διάβρωση των ακτών, φαίνεται ότι είναι σε ισορροπία με την ικανοποιητική προσφορά ιζημάτων από την ξηρά προς την

θάλασσα. Ακόμη και στις εκβολές των χειμάρρων κατά μήκος των ακτών της περιοχής δεν παρατηρείται καμία σημαντική απόθεση ιζημάτων και δημιουργία προσχώσεων με εξαίρεση στη θέση που είναι το λιμάνι της Αγ. Κυριακής.

4) Η ακριβής οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στηρίζεται επιπρόσθετα στη χρονολόγηση κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων (κυρίως αντιπροσώπων του γένους *Ammonia*), δείγματος που βρέθηκε ακριβώς πάνω των χερσαίων υλικών της εκσκαφής και εντός των αιολικών αποθέσεων. Η ακριβής ραδιοχρονολόγηση έγινε με τη μέθοδο AMS του C14. Στην εκσκαφή CHAN-1, σε βάθος 1.60 m η χρονολόγηση των κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων που εγκλείεται στις αμμούχες αποθέσεις, προσδιόρισε την ηλικία σε ημερολογιακά έτη 4.280+/-30 BP χρόνια πριν από σήμερα.

5) Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως το 2015 η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη (εκτός ελαχίστων τοπικών και μικρών διαφορών), δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 134 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος.

6) Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις, μόνο το σημερινό αιγιαλό θα μπορούσαν να επηρεάσουν γιατί αυτές δεν υπήρχαν την εποχή που δημιουργήθηκε ο παλαιός αιγιαλός.

Επιπλέον λόγω των μεγάλων μορφολογικών κλίσεων των πρανών της ακτής, που κατά θέσεις γίνονται και κατακόρυφες (περιοχή Βιβιάκη), ο παλαιός αιγιαλός ακολουθεί τον σημερινό αιγιαλό και μπορεί να αποτυπωθεί σε υψόμετρο που κυμαίνεται από 1,00 m έως 1,26 m

Τέλος, από την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που προαναφέρονται, συμπεραίνεται ότι η θέση του ορίου του παλαιού αιγιαλού τόσο στην περιοχή της Αγ. Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιάκη σχεδόν συμπίπτει με την οριογραμμή του σημερινού αιγιαλού, και παράλληλα προς την γραμμή του οριοθετημένου σημερινού αιγιαλού κατά 0,5 m μέγιστο, όπως φαίνεται στο σχέδιο κλίμακας 1:500 που αποτελεί τμήμα του ορθοφωτοχάρτη του κτηματολογίου».

Με βάση την προπαρατεθείσα επιστημονική τεκμηρίωση περί μη ύπαρξης παλαιού αιγιαλού στην περιοχή των ακινήτων (Ταμπακαριών) μας και συνακόλουθα περί εσφαλμένου καθορισμού του με την από 12.12.1984 νομαρχιακή απόφαση, όπως την

παρείχαμε με την ως άνω Μελέτη που συνυποβάλαμε με την με αρ. πρωτ. 7212/16.8.2018 αίτησή μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, η Διοίκηση όφειλε να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής και να προβεί κατ' αποδοχή της σε επανακαθορισμό αιγιαλού και παραλίας με ταυτόχρονη κατάργηση του παλαιού αιγιαλού, άλλως σε ανάκληση ως εσφαλμένης και παράνομης της από 12.12.1984 απόφασης του Νομάρχη Χανίων κατά το μέρος που καθόρισε παλαιό αιγιαλό. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως, παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

Γ. Εξ άλλου, όπως επίσης προεκτέθηκε και προβάλαμε με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων (βλ. παραπάνω I 4), ούτε εμείς ούτε οι δικαιοπάροχοί μας ενημερωθήκαμε ως ιδιοκτήτες Ταμπακαριών στην Αγία Κυριακή, ήτοι στην περιοχή που αφορά η από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, για τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού στο πλαίσιο της σχετικής διοικητικής διαδικασίας. Η δε Διοίκηση ουδόλως ερεύνησε στην περιοχή του καθοριζόμενου παλαιού αιγιαλού «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884, κατά παράβαση πάντως των εφαρμοστέων κατά το χρόνο έκδοσης της νομαρχιακής απόφασης ορισμών του άρθρου 2 παρ. 3 του α.ν. 2344/1940, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριό Σας (βλ. παραπάνω III 3).

Με αυτά τα δεδομένα, η από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων ήταν και εξ αυτού του λόγου παράνομη και έπρεπε, κατ' αποδοχή της με αρ. πρωτ. 72102/16.8.2018 αίτησής μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, να ανακληθεί κατά το μέρος που καθορίζει παλαιό αιγιαλό. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται, και για τον λόγο αυτό, παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

Δ. Τέλος, όπως προβάλαμε με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, με το έγγραφο 544.5/132/93 του ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2, Τμήμα IV) είχε διαπιστωθεί η συνδρομή λόγων επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού που καθορίστηκαν με την από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, ώστε να καταργηθεί ο εσφαλμένως καθορισθείς παλαιός αιγιαλός. Ωστόσο, σχετική διοικητική διαδικασία δεν εξελίχθηκε ούτε ολοκληρώθηκε με την έκδοση

απόφασης επανακαθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας στην επίμαχη περιοχή.

Το ως άνω έγγραφο κλονίζει την αιτιολογία της από 12.12.1984 νομαρχιακής απόφασης, η οποία έπρεπε να ανακληθεί κατά το μέρος που καθορίζει παλαιό αιγιαλό, λόγω έλλειψης νόμιμης αιτιολογίας κατ' αποδοχή της με αρ. πρωτ. 72102/16.8.2018 αίτησής μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται και για τον λόγο αυτό παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε με δικόγραφο πρόσθετων λόγων

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση.

Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως η σιωπηρή άρνηση της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτησή μας (αρ. πρωτ. 72102/16.8.2018) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/31.12.1984), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία Αγίας Κυριακής Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

Να καταδικασθεί ο αντίδικος στη δικαστική μας δαπάνη.

Συνοπτική έκθεση δικογράφου

Με την παρούσα αίτηση επιδιώκουμε να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως η σιωπηρή άρνηση της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτησή μας (αρ. πρωτ. 72102/16.8.2018) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/21.12.1984), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή

παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία Αγίας Κυριακής Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού. Οι λόγοι που προβάλλονται αφορούν τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού λόγω πλάνης περί τα πράγματα, χωρίς νόμιμη αιτιολογία, αλλά και χωρίς προηγουμένως να ερευνηθεί στην περιοχή του καθοριζόμενου παλαιού αιγιαλού «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884, αιτιάσεις που προβάλαμε και τεκμηριώσαμε με την ως άνω αίτησή μας ενώπιον της Διοίκησης.

Αθήνα, 10 Ιανουαρίου 2019

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΜΑΡΙΑ ΓΕΡ. ΦΑΡΦΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΣΙΝΑ 30 - 106 72 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210 3617 449 - 210 3035.137

ΑΦΜ: 007035150 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΤΜΗΜΑ Ε'

Παράκληση στην απάντηση να
αναφέρεται ο αριθμός της καταθέσεως και
το όνομα του βοηθού εισηγητή εφόσον
αναγράφεται τούτο.

ΕΠΕΔΟΘΗ
Ο 1 ΙΟΥΝ. 2020
ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αριθ. καταθέσεως: Ε 138/2019

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ορίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989 "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (ΦΕΚ 8 Α'), δικάσιμο για να συζητηθεί στο Ε' Τμήμα η αίτηση ακυρώσεως της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία **"CASA DELFINO A.E. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ"** κ.λπ. (12) την 7η Οκτωβρίου 2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.30 π.μ., με εισηγητή την Πάρεδρο Ελένη Μουργιά.

Παραγγέλλουμε να ανακοινωθεί στην εισηγητή η δικογραφία και να κοινοποιηθούν αντίγραφα της αιτήσεως και της πράξης αυτής στον **ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**, με την παράκληση να διαβιβάσει τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από την δικάσιμο στην εισηγητή απευθείας όλα τα σχετικά με την υπόθεση έγγραφα, συνοπτική έκθεση της αρμόδιας υπηρεσίας, καθώς και τα τυχόν έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται ότι έγινε η κοινοποίηση στους αιτούντες ή ότι αυτοί έλαβαν γνώση του περιεχομένου των προσβαλλομένων πράξεων.

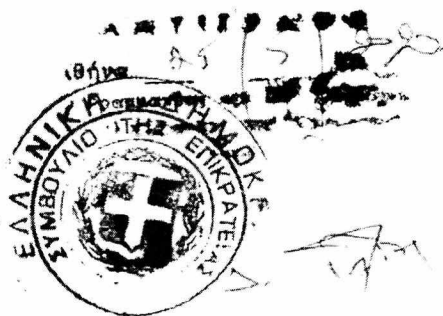
Αθήνα, 20/5/2020

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Π. Ευστρατίου

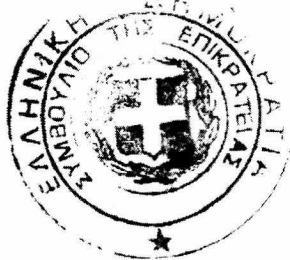
Δ. Τετράδη

200 200 200 200 200

3

2

Ε 138/2019

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας
(Ε' Τμήμα)

ΑΙΤΗΣΗ

1. Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CASA DELFINO Α.Ε. Ξενοδοχειακές και Τουριστικές Επιχειρήσεις» που εδρεύει στα Χανιά και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Ματθαίο Μαρκαντωνάκη του Κλέαρχου.
2. Ευάγγελου Αδαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Κολυμβαρίου Κισσάμου.
3. Σπύρου Αδαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Χανίων, οδός Αγίου Ιωάννου Ξένου 3.
4. Νεκτάριου Λιονάκη του Αντωνίου, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.
5. Αλέξανδρου-Μάριου Νικηφοριάδη του Βύρωνος, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 15.
6. Δανάης Σκαράκη του Ευθυμίου, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 15.
7. Ρούσσου Νικολουδάκη του Στέφανου, κατοίκου Χανίων, οδός Καλλινίκου Σαρπάκη 50.
8. Μιχάλη Γιαννακάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 53.
9. Μαρίας Βεργανελάκη του Ευστρατίου, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 53.
10. Μιχάλη Αλεξανδράκη του Βασιλείου, κατοίκου Χανίων οδός Βιβιλάκη 55.
11. Νεκτάριου Λιονάκη του Αντωνίου, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.
12. Χαρίκλειας Ντουντουνάκη του Αλκινόου, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.

ΚΑΤΑ

του Υπουργού Οικονομικών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

Της παράλειψης νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως της σιωπηρής άρνησης της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτηση των ανωτέρω ήδη αιτούντων (αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού

και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία περιοχής οδού Βιβιλάκη Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

I

Ιστορικό

1. Με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985) επικυρώθηκε η από 16.9.1983 Έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας και θέσεων αμμοληψίας Ν. Χανίων, καθώς και το από Φεβρουάριο 1979 τοπογραφικό διάγραμμα που τη συνοδεύει, το οποίο συντάχθηκε από την Τεχνική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών και επί του οποίου η πιο πάνω Επιτροπή καθόρισε με κόκκινη γραμμή τα όρια του αιγιαλού, με κίτρινη γραμμή τα όρια τα παραλίας και με μπλέ γραμμή τα όρια του παλαιού αιγιαλού στη θέση Βυρσοδεψεία οδού Βιβιλάκη πόλεως Χανίων. Η εν λόγω νομαρχιακή απόφαση δημοσιεύθηκε κατά νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με την έκθεση της επιτροπής και το προαναφερθέν τοπογραφικό-υψομετρικό διάγραμμα, θεωρημένο από τον αρμόδιο Διευθυντή της Τεχνικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Τα μέλη της τριμελούς Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, αφού διενήργησαν αυτοψία στην περιοχή, συνέταξαν την από 16.9.1983 έκθεση, στην οποία αναφερόταν ότι «γ) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει περίπτωση παλαιού αιγιαλού». Ακολούθως, η έκθεση αυτή διαβιβάσθηκε με το έγγραφο 13611/28.9.1983 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων προς στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, προκειμένου να γνωμοδοτήσει. Ωστόσο, το ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2-Τμήμα IV-β) δεν συμφώνησε με την έκδοση επικυρωτικής απόφασης του Νομάρχη, μεταξύ άλλων, επειδή -όπως αναφέρεται στο έγγραφο 187.2/417/84 που απηύθυνε στην Οικονομική Εφορία Χανίων- έπρεπε να τεθεί παλαιός αιγιαλός και της επέστρεψε την υπόθεση για να γίνουν οι υποδεικνυόμενες διορθώσεις. Ακολούθως, και σε συμμόρφωση προς το υπόψη έγγραφο του ΓΕΝ καθορίσθηκαν τα όρια παλαιού αιγιαλού, διορθώθηκε η από 16.9.1983 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, ώστε να διαλαμβάνει και περί οριογραμμής παλαιού αιγιαλού

και ο φάκελος διαβιβάσθηκε εκ νέου στο ΓΕΝ, το οποίο διατύπωσε τη σύμφωνη γνώμη του με το έγγραφο 187.2./696/84. Εκδόθηκε δε εν τέλει η προαναφερθείσα απόφαση του Νομάρχη Χανίων, με την οποία τα ακίνητά μας, ήτοι κτίρια παλαιών παραδοσιακών βυρσοδεψείων-Ταμπακαριών, ήδη διατηρητέα (βλ. αμέσως παρακάτω) περιελήφθησαν εντός του παλαιού αιγιαλού. Πάντως, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας για τον καθορισμό παλαιού αιγιαλού στην περιοχή οδού Βιβιλάκη -η οποία εξελίχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύοντος τότε α.ν. 2344/1940- δεν ενημερωθήκαμε ούτε εμείς ούτε οι δικαιούχοί μας ως ιδιοκτήτες των ακινήτων (Ταμπακαριών) που περιελήφθησαν εντός της οριογραμμής του. Δεν υπήρξε έτσι δυνατότητα να αποτραπεί η έκδοση της βλαπτικής, για τις περιληφθείσες στον παλιό αιγιαλό ιδιοκτησίες, νομαρχιακής απόφασης, η οποία άλλωστε ουδέποτε μας κοινοποιήθηκε.

3. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι με την Υπουργική Απόφαση 283/7.1.2014 του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων εικοσιέξι (26) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή «Ταμπακαριά» Χαλέπας Δ. Χανίων (ν. Χανίων) και καθορισμός χρήσεων γής και ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης αυτών» (ΦΕΚ, ΤΑΑΠΘ 27/24.1.2014), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 3.α και 3.γ του ν. 4067/2012 «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός» (Α'79), χαρακτηρίσθηκαν ως διατηρητέα 26 κτίρια με τα παραρτήματά τους στον παράλιο περιβάλλοντα χώρο στον οποίο είναι ενταγμένα και σχετίζονται με τη λειτουργία της χρήσης βυρσοδεψείου στην περιοχή Ταμπακαριά οδού Βιβιλάκη στη Χαλέπα Χανίων. Τα 26 χαρακτηρισθέντα κτίρια αναγράφονται στον περιλαμβανόμενο στην ΥΑ πίνακα, όπου αναφέρονται κατ' αύξοντα αριθμό (1-26), διεύθυνση (επί της οδού Βιβιλάκη σε διάφορους αριθμούς της) και φερόμενο ιδιοκτήτη, έχουν δε αποτυπωθεί σε συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα, συνδημοσιευθέν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για την έκδοση της εν λόγω ΥΑ λήφθηκαν υπόψη σύμφωνα με το προοίμιό της, μεταξύ άλλων, οι γνωμοδοτήσεις 1/συν.1/5.12.2012 και 44/συν. 10/5.6.2013 του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, καθώς και η από 5.3.2009 αιτιολογική έκθεση της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού-Τμήμα Παραδοσιακών Οικισμών του

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Οι ήδη αιτούντες είμαστε ιδιοκτήτες των χαρακτηρισθέντων ως διατηρητέων κτιρίων με αριθμούς 2/Βιβιλάκη 9Α, 4/Βιβιλάκη 11, 5/Βιβιλάκη 13, 6/Βιβιλάκη 15, 7/Βιβιλάκη 15^α, 23/Βιβιλάκη 53, Πλοιάρχων 1866 αρ. 42, και 24/Βιβιλάκη 55.

Η Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της Υπηρεσίας παρέχει πλήθος στοιχείων για την ιστορία, το περιβάλλον και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Ταμπακαριών οδού Βιβιλάκη, με αναφορά και στο συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα που συνέταξε η Υπηρεσία. Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται, μεταξύ άλλων, ότι τα ακίνητά μας συνιστούν ιδιοκτησίες μας και των δικαιοπαρόχων μας από τα τέλη του 19^{ου} και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, οπότε ξεκίνησε η ανθήσασα στην εν λόγω περιοχή δραστηριότητα της βυρσοδεψίας.

4. Ως ιδιοκτήτες των ακινήτων -ήδη διατηρητέων κτιρίων Ταμπακαριών- που έχουν περιληφθεί εντός του καθορισθέντος με την από 9.1.1985 νομαρχιακή απόφαση παλαιού αιγιαλού, υποβάλαμε στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων την με αριθμό πρωτοκόλλου 72106/16.8.2018 αίτηση, με την οποία επιδιώξαμε την ανάκληση της νομαρχιακής απόφασης κατά το μέρος της με το οποίο καθορίσθηκε οριογραμμή παλαιού αιγιαλού, καθώς και τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία περιοχής οδού Βιβιλάκη Χανίων χωρίς τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού. Προβάλαμε δε ότι ο παλαιός αιγιαλός καθορίσθηκε παρανόμως, λόγω πλάνης περί τα πράγματα -διότι ουδέποτε υπήρξε παλαιός αιγιαλός στην επίμαχη περιοχή- καθώς και λόγω έλλειψης νόμιμης αιτιολογίας, αλλά κι επειδή παρανόμως δεν ερευνήθηκαν από τη Διοίκηση οι κατοχές ιδιωτών έως το 1884 στην περιοχή του καθορισθέντος παλαιού αιγιαλού.

Με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων προσκομίσαμε και επικαλεστήκαμε κατά το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου

2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 ΚΥΑ, με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού. Η μελέτη αυτή αφορά στην ευρύτερη περιοχή των Ταμπακαριών Χαλέπας Χανίων, ήτοι τόσο της Αγίας Κυριακής όσο και της παρακείμενης οδού Βιβιλάκη και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι: «Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής.»....

Επίσης, επικαλεσθήκαμε ότι δυνάμει αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με τις οποίες έγιναν αποδεκτές οι σχετικές γνωμοδοτήσεις του αρμόδιου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, έχουν διαγραφεί από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και έχουν αποδοθεί στους ιδιοκτήτες τους μετά από έλεγχο του ιδιοκτησιακού καθεστώτος τους έως το έτος 1884. Ειδικότερα:

α. Με την με αρ. 1120749/8529/Α0010/18.12.1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 579,00 τ.μ. και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Βασίλειο Κων. Σεργάκη και Ελευθερία, Αμαλία και Κυριάκο Στυλ. Σεργάκη, στους οποίους παραδόθηκε δια του με αρ. πρωτ. 1512/10-8-99 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

β. Με την με αρ. 1026002/2403/Α0010/31.3.2000 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφησαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 296,90 τ.μ. και 226,00 τ.μ. και παραδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους Εμμανουήλ, Αργυρώ, Στέφανο και Αικατερίνη Αγοραστάκη, στους οποίους παραδόθηκαν δια του με αρ. πρωτ. 1534/31-8-200 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

γ. Με την με αρ. 102280/704/Α0010/8.3.2002 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ'

αριθμ. ABK 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Μαρία χήρα Νικολ. Κυπραίου, Ιωάννη Νικολ. Κυπραίο, Νικήτα Νικολ. Κυπραίο και Ζωή Νικολ. Κυπραίου, στους οποίους παραδόθηκε δια σχετικού Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

δ. Με την με αρ. 1004766/9077ΠΕ/Α0010/19.1.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ABK 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 134,25 τ.μ. και παραδόθηκε στον ιδιοκτήτη του Κωνσταντίνο Πρινιωτάκη, δια του με αρ. πρωτ. 917/5-5-2005 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

ε. Με την με αρ. 1118064/8158/Α0010/29.11.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ABK 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 89,00τ.μ. και 191,60 τ.μ. παραδόθηκαν στην ιδιοκτήτη τους δια του με αρ. πρωτ. 640/28-3-008 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

Τέλος, επικαλεσθήκαμε ότι κατόπιν του με αριθμό πρωτοκόλλου 8134/26.3.2003 εγγράφου του Δήμου Χανίων, με το οποίο ζητήθηκε ο επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή «Ταμπακαριά» της οδού Βιβιλάκη Χανίων, κινήθηκε η κατά νόμο διοικητική διαδικασία και επελήφθη η κατ' άρθρο 3 του ν. 2971/2001 αρμόδια Επιτροπή καθορισμού των ορίων αιγιαλού-παραλίας. Η εν λόγω Επιτροπή συνεδρίασε την 29.3.2006 και εξέτασε το θέμα «Επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στη θέση Βυρσοδεψεία (οδός Βιβιλάκη) πόλεως Χανίων, Νομού Χανίων, όπως αυτές καθορίστηκαν με την αριθ. 400/9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων (ΦΕΚ 29/Δ/14.2.1985)». Αφού έλαβε υπόψη πλήθος στοιχείων -ιστορικών, φυσικών/γεωμορφολογικών, ιδιοκτησιακών- και διενήργησε αυτοψία στην περιοχή, συνέταξε την από 29.3.2006 Έκθεση, με την οποία γνωμοδότησε ομόφωνα για «1. Την κατάργηση της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού από το τοπογραφικό διάγραμμα, με το οποίο καθορίστηκαν οι οριογραμμές αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού με την 400/9-1-1985 απόφαση Νομάρχη Χανίων ...». Ωστόσο, η σχετική άνω διοικητική διαδικασία δεν εξελίχθηκε μετά την έκδοση τα προαναφερθείσας γνωμοδότησης.

5. Η Κτηματική Υπηρεσία Χανίων δεν έχει έως σήμερα αποφανθεί επί της ως άνω τεκμηριωμένης αίτησής μας. Από την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της τεκμαίρεται η σιωπηρή απόρριψή της από τη Διοίκηση, άλλως, στοιχειοθετείται παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειάς της.

II

Η άσκηση της παρούσας

Την προαναφερθείσα σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, άλλως τη στοιχειοθετηθείσα παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας της Διοίκησης προσβάλλουμε ήδη ενώπιον του Δικαστηρίου Σας νομότυπα, εμπρόθεσμα και με προφανές και άμεσο έννομο συμφέρον. Επιδιώκουμε δε την ακύρωσή της για τους εξής ιδίως νόμιμους και βάσιμους λόγους, καθώς και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε με δικόγραφο πρόσθετων λόγων:

III

Παράνομη η σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας-Στοιχειοθέτηση ακυρωτέας παράλειψης νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας.

A. 1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285), «Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού...». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, η διάταξη αυτή «έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Όπως έχει κριθεί καθ' ερμηνεία της ως άνω διάταξης (βλ. και παρακάτω 7), όταν ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός, κατά το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος

κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, συνοδευομένης από σχετικά στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, υποκείμενη σε αίτηση ακύρωσης, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (βλ. ΣτΕ 1256/2018, 158/2017, 1042/2017, 2245/2014, 4807/2013 κ.ά.).

2. Η ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του τότε ισχύοντος α.ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (Α' 154), ο οποίος καταργήθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του προαναφερθέντος ν. 2971/2001.

Κατά το άρθρο 1 του νόμου αυτού «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχομένη από τας μεγίστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιούτον εις το Δημόσιον και προστατεύεται και διαχειρίζεται υπ' αυτού», ενώ στα επόμενα άρθρα 2 και 3 προβλέπεται η διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 2 [όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 719/1977 (Α' 301)], ορίζεται ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού γίνεται από ειδική προς τούτο Επιτροπή επί τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος, με τη χάραξη ερυθράς γραμμής, στο δε άρθρο 3 παρ. 1 ότι η έκθεση της οικείας Επιτροπής, μετά του σχετικού διαγράμματος, «επικυρούμενα υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν συμφώνου γνωμοδότησεως του ΓΕΝ [Γενικού Επιτελείου Ναυτικού], συντάσσονται εις τριπλούν...». Στο άρθρο 5 του ιδίου α.ν. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983 (Α' 33)] ορίζεται, περαιτέρω, ότι όπου ο αιγιαλός, λόγω της φύσης της συνεχόμενης ξηράς, δεν δύναται να εξυπηρετήσει την επικοινωνία της θάλασσας με την ξηρά και της ξηράς με τη θάλασσα, επιτρέπεται η διαπλάτυνσή του με την προσθήκη σ' αυτόν λωρίδας γης, πλάτους έως 50 μέτρων, από την παρακείμενη ξηρά, μη δυναμένης να οικοδομηθεί, η οποία καλείται παραλία. Στο επόμενο άρθρο 6 ορίζεται ότι η οριογραμμή της παραλίας καθορίζεται από την ανωτέρω Επιτροπή επί

διαγράμματος, με τη χάραξη κίτρινης γραμμής (παρ. 1), ότι η δημιουργία παραλίας «γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, επικυρώσης ... την έκθεσιν της Επιτροπής μετά του διαγράμματος», ότι «[α]πό της δημοσιεύσεως δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της ανωτέρω αποφάσεως, μετά της εκθέσεως και του διαγράμματος, θεωρείται οριστικώς καθορισθείσα η παραλία» (παρ. 2, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1078/1980, Α' 238) και ότι τα επί των ακινήτων της παραλίας «εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αποζημιούνται υπό του Δημοσίου κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί αποζημιώσεως απαλλοτριουμένων ακινήτων λόγω δημοσίας ανάγκης ή κοινής ωφελείας» (παρ. 3). ...».

3. Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 2344/1940 ορίζεται ότι «Εις περίπτωσιν, καθ' ην ένεκα προσχώσεων ή άλλων αιτίων είναι εμφανές, ότι, καθ' όν χρόνον ενεργείται ο καθορισμός, ο αιγιαλός είναι διάφορος του εις το παρελθόν τοιούτου εκ μαρτυρικών δε καταθέσεων μαρτύρων εξεταζόμενων ενόρκως υπό της Επιτροπής ή εκ διαφόρων άλλων ενδείξεων δύναται να καθορισθή η παλαιά θέσις του αιγιαλού, η υφισταμένη μέχρι μεν του έτους 1884, εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών, και πρότερον δε, εάν δεν υφίστανται τοιαύται, η Επιτροπή προβαίνει εις τον καθορισμόν του παλαιού αιγιαλού, χαρασσομένης επί του διαγράμματος κυανής γραμμής».

Όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών καθιερώνεται διοικητική διαδικασία οριοθέτησης της δημόσιας κτήσης, που προκύπτει από την μετατόπιση της ακτογραμμής προς την θάλασσα. Έτσι, όταν κατά τον καθορισμό των ορίων του σημερινού αιγιαλού είναι φανερή, λόγω γεωφυσικών φαινομένων ή διεργασιών, όπως είναι οι προσχώσεις, ή άλλων αιτίων, η δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης με παράλληλη βαθμιαία υποχώρηση της θάλασσας, η οικεία επιτροπή προβαίνει, επί τη βάσει καταθέσεων ενόρκως εξεταζόμενων μαρτύρων ή άλλων ενδείξεων, στον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού. Λόγω της φύσεώς του το τμήμα αυτό της ξηράς, ως ανεπίδεκτο κτήσεως ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνοταν από τις αναβάσεις των χειμέριων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς την θάλασσα αποτελεί τμήμα της δημόσιας κτήσης. Εν όψει δε τούτου η ως άνω διαδικασία μπορεί κατ' αρχήν να

αναχθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά το παρελθόν. Ο νομοθέτης όμως, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του ως άνω καθορισμού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, όταν πριν από το έτος 1884 υπάρχουν κατοχές ιδιωτών στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του παλαιού αιγιαλού, η Επιτροπή μπορεί να αναχθεί μόνο μέχρι του χρόνου αυτού για να διαπιστώσει την θέση και τα όρια του παλαιού αιγιαλού. Η κρίση της Διοίκησης για τον χρόνο διαμόρφωσης του παλαιού αιγιαλού πρέπει να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε μαρτυρικές καταθέσεις (πρβλ. Σ.τ.Ε. 158/2017, 2539/2000, 2952/1998, 1185/1996, 3937/1995 κ.ά).

4. Στο άρθρο 1 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», (Α' 285), ορίζεται ότι «1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. 2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. "Παλιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού [...].». Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι: «1. Εκτός της δυνατότητας της αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο αν έχει ήδη γίνει καθορισμός. Σε περίπτωση, που δεν έχει γίνει ο καθορισμός αιγιαλού και παραλίας, ο ενδιαφερόμενος δύναται να υποβάλει στην Κτηματική Υπηρεσία αίτηση καθορισμού και τοπογραφικό διάγραμμα σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4. 2. Αν το διάγραμμα έχει συνταχθεί από ιδιώτη μηχανικό, η Κτηματική Υπηρεσία μεριμνά για τον έλεγχο και τη θεώρησή του εντός μηνός από την υποβολή του και στη συνέχεια το θέμα εισάγεται ενώπιον της Επιτροπής στην πρώτη τακτική συνεδρίασή της. 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή

της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση ... 4. Δεν μπορούν να περιληφθούν οικίες ή κτίσματα εντός της ζώνης του αιγιαλού, του οποίου για πρώτη φορά χαράσσεται η οριογραμμή, εφόσον έχει γίνει διάβρωση της ακτής πριν από τη χάραξη και τα κτίσματα είχαν ανεγερθεί πριν από τη διάβρωση και εκτός του τμήματος μέχρι του οποίου έφθανε άλλοτε η θάλασσα κατά τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Τα κτίσματα αυτά δύνανται να απαλλοτριώνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού. 5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών ... 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. Ο επανακαθορισμός της παραλίας, εφόσον συνεπάγεται μείωση της ζώνης της παραλίας που είχε αρχικώς καθορισθεί, επιτρέπεται μόνον αν δεν έχει συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση. 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, όπως έχουν ερμηνευθεί με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας και ήδη αναφέρθηκε (βλ. και παραπάνω υπό 1 και παρακάτω υπό 7), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό (πρβλ. ΣτΕ 1257/2018, 4807/2013, 4608/2011, 457/2009).

5. Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού

αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες».

Επίσης, στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

6. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδόθηκε η 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας. Σύμφωνα με την εν λόγω κ.υ.α. «Τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας εξειδικεύονται ... ως εξής: Άρθρο 1. Η γεωμορφολογία του εδάφους. 1. Στην έννοια της γεωμορφολογίας του εδάφους εντάσσονται οι κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, η εδαφική

σύσταση της ακτής, η αποσάθρωσή της από την επίδραση του κυματισμού και το φυσικό όριο βλάστησης δενδρωδών, θαμνωδών και ποωδών παράκτιων φυτών. 2. Ακτές υψηλές (βραχώδη πρηνή με μεγάλες κλίσεις-μεγάλες υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα περιορισμένο εύρος αιγιαλού, αφού τα πρηνή αυτά περιορίζουν τη δράση του κυματισμού. Η οριογραμμή του αιγιαλού στις περιπτώσεις αυτές χαράσσεται σε θέση με υψόμετρο ανάλογο το ύψους κύματος στη συγκεκριμένη περιοχή, λαμβανομένης υπόψη και της θραύσης του κυματισμού στην βραχώδη ακτή. Σε κατακόρυφα πρηνή η οριογραμμή του αιγιαλού χαράσσεται στη στέψη του πρηνούς προκειμένου να καθίσταται υλοποιήσιμη. 3. Ακτές χαμηλές (εδάφη με μικρές κλίσεις-μικρές υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα μεγάλο εύρος αιγιαλού, αφού για να εκτονωθεί η ενέργεια του κυματισμού το κύμα διανύει αρκετή απόσταση στην ξηρά. 4. Το φυσικό όριο βλάστησης κατά κανόνα αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φθάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο την φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού. Τούτο γιατί η συνήθης φυσική βλάστηση δεν αναπτύσσεται σε περιοχές που επηρεάζονται άμεσα από το νερό της θάλασσας. Άρθρο 2. Τα μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής. 1. Η εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία για τον υπολογισμό του κυματικού πεδίου που προσπίπτει στην ακτή και διαμορφώνει το όριο του αιγιαλού. Περιοχές που προσβάλλονται από διευθύνσεις ανέμων μεγάλης έντασης παρουσιάζουν μεγάλο εύρος αιγιαλού σε συνάρτηση πάντοτε με την γεωμορφολογία της συγκεκριμένης ακτής. Περιοχές προστατευμένες από σφοδρούς ανέμους αναμένεται να παρουσιάζουν μικρότερο γενικά εύρος αιγιαλού. 2. ... Άρθρο 3 Τα κυματικά στοιχεία της περιοχής. 1. Ο υπολογισμός του κυματικού πεδίου της ακτής βασίζεται στη μέγιστη ένταση των επικρατούντων ανέμων που την προσβάλλουν, το ανάπτυγμα της θαλάσσιας έκτασης έμπροσθεν της ακτογραμμής και τη μορφολογία του βυθού στην παράκτια ζώνη. 2. ... Άρθρο 4 Η ύπαρξη τεχνικών έργων που νομίμως υφίστανται. 1. Ένα τεχνικό έργο επηρεάζει κατά κανόνα το κυματικό πεδίο και κατ' επέκταση την ανάβαση του κυματισμού. Επίσης διαμορφώνει άμεσα

ή έμμεσα την ακτή και περαιτέρω τη ζώνη του αιγιαλού. 2. Για να ληφθεί υπόψη το τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στη περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής. 3. Στη περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο που είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία. Άρθρο 5 Στοιχεία καθορισμού ζώνης παραλίας. 1. Η ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, οι τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης ... και η ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών αποτελούν στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η επιτροπή ... προκειμένου να καθορίσει την οριογραμμή και κατ' επέκταση τη ζώνη παραλίας. Η επιτροπή αξιολογεί τα στοιχεία αυτά ενόψει των σκοπών που εξυπηρετούνται με τη δημιουργία της ζώνης παραλίας...».

Όπως έχει επίσης παγίως κριθεί, με τις ανωτέρω διατάξεις του α.ν. 2344/1940 και τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2971/2001 θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους ανάβασης των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων, εφόσον αυτή διενεργείται στον κατάλληλο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 2057/2014, 4807/2013, 5516/2012, 4513/2009, 4479/2009, 3615/2007 7μ., 1508/2003). Περαιτέρω, κατά τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, όταν αποδεικνύεται ότι εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αυτής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησης ενδιαφερομένου, ο οποίος οφείλει να τεκμηριώνει το αίτημά του. Η σχετική ουσιαστική και τεχνική εκτίμηση ανατίθεται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ιδίου νόμου Επιτροπή, η οποία λαμβάνει υπ' όψιν τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού στοιχεία, δυνάμενη να ενεργήσει και αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσης της

(πρβλ. Σ.τ.Ε. 3380/2015, 4552/2014, 2057/2014, 1229/2014, 3906/2012, 2402/2009).

7. Τέλος, στο άρθρο 7α του ν. 2971/2001 (Α' 285), το οποίο προστέθηκε με τη παράγραφο 4 του άρθρου 11 του ν. 4281/2014 (Α' 160/8.8.2014), ορίζεται ότι: «1. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας ή παλαιού αιγιαλού, καθώς και μεταβολής της ακτογραμμής λόγω νόμιμων τεχνικών έργων ή φυσικών αιτίων, επιτρέπεται ο επανακαθορισμός από την Επιτροπή είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου και προσκόμιση εκ μέρους του φακέλου με πλήρη στοιχεία που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία. Για τον επανακαθορισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 4, του άρθρου 6, του άρθρου 7 και του άρθρου 9...».

Όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής μας (άρθρα 11 και 253 του ν. 4281/2014), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει κατ' αρχήν να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η οποία συνοδεύεται από σχετικά συγκεκριμένα στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενεργείας, υποκείμενη σε αίτηση ακυρώσεως, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (ΣτΕ 1042/2017, 158/2017, 2883/2015, 4807/2013 κ.α.).

Β. Όπως προεκτέθηκε (βλ. παραπάνω Ι 4), με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων προσκομίσαμε (ως Παράρτημα Ι) και επικαλεστήκαμε κατά το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση

τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας ΚΥΑ, με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού. Η μελέτη αυτή και καταλήγει στα εξής κατ' αναπαραγωγή συμπεράσματα:

«

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Ε.Μ.Π. & Ε.Κ.Π.Α.:

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ:

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Case Studie:

ΧΑΝΙΑ-ΧΑΛΕΠΑ:ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ-2018

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

6) ΧΡΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ

Για την εκπόνηση της μελέτης χρησιμοποιήθηκαν τα εξής στοιχεία:

1. Γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:50.000 φύλλο «Χανιά» (ΙΓΜΕ).
2. Γεωτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000 (ΙΓΜΕ).
3. Σεισμοτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000.
4. Αεροφωτογραφίες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας
5. Ψηφιακές δορυφορικές εικόνες της Google Earth
6. Αεροφωτογραφίες Drone

→ Οι εργασίες που εκτελέσθηκαν για τη σύνταξη της παρούσας γεωλογικής μελέτης είναι οι ακόλουθες:

- Συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και σύνθεση όλων των διαθέσιμων στοιχείων και βιβλιογραφικών δεδομένων για την περιοχή μελέτης, μέχρι σήμερα.
- Ανάλυση του ανάγλυφου της περιοχής ενδιαφέροντος,

- Εξέταση των χαρακτηριστικών των γεωλογικών σχηματισμών, εξέταση της υδρογεωλογικής τους συμπεριφοράς καθώς επίσης και του γενικού τεκτονικού καθεστώτος της περιοχής,
- Περιγραφή του σεισμικού καθεστώτος της περιοχής μελέτης,
- Διάνοιξη ερευνητικών εκσκαφών,
- Φωτογράφιση των δειγμάτων των εκσκαφών που διανοίχτηκαν,
- Φωτογραφική αποτύπωση και μακροσκοπική περιγραφή των ιζημάτων που αναγνωρίστηκαν στις εκσκαφές,
- Ιζηματολογική περιγραφή των ιζημάτων της εκσκαφής,
- Εξέταση στο μικροσκόπιο των ιζημάτων και των απολιθωμάτων που βρέθηκαν εντός των γεωλογικών σχηματισμών στα δείγματα που πάρθηκαν,
- Μικροπαλαιοντολογική-Στρωματογραφική ανάλυση των ιζημάτων των εκσκαφών,
- Ανάλυση των ακτολίθων (beach-rocks),
- Ραδιοχρονολόγηση σε απολιθώματα που βρέθηκαν εντός των υλικών των διανοιχθέντων εκσκαφών σε διαπιστευμένο εργαστήριο,
- Απεικόνιση των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού σε δορυφορικούς χάρτες,
- Παρουσίαση χάρτη κλίμακας 1:500.

I. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ)

I.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ.

Η μελέτη των Α/Φ συνήθως μας δίδει μια σαφή εικόνα για την γεωμορφολογική κατάσταση μιας περιοχής και την ενδεχόμενη πρόσφατη εξέλιξη της. Για το σκοπό αυτό μελετήσαμε τις Α/Φ που προμηθευτήκαμε από τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.) διαφόρων χρονολογικών περιόδων, αρχής γενομένης από το 1945, που είναι και οι παλαιότερες διαθέσιμες από τη Γ.Υ.Σ.

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 που έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965 έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Στην αεροφωτογραφία όμως του 1978 παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή στην ακτογραμμή νότια και ανατολικά του μικρού λιμανιού της Αγ. Κυριακής λόγω ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Η σημερινή ακτογραμμή σχεδιάστηκε στην ορθοανηγμένη δορυφορική εικόνα από το Google Earth.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή μελέτης με αξιοσημείωτες όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων. Η σημαντικότερη παρέμβαση είναι αυτή της κατασκευής του μικρού λιμένος της Αγίας Κυριακής όπου η θάλασσα απέθεσε εσωτερικά του λιμένος και νοτιοανατολικά αυτού χαρακτηριστικές αμμώδεις αποθέσεις ακτής, όπου ο συνδυασμός με τα φερτά υλικά του ρέματος που εκβάλλει στην συγκεκριμένη θέση δημιούργησε προέλαση της χέρσου σε βάρος της θάλασσας έως και 40 μέτρα. Άρα ο παλαιός αιγιαλός στη θέση αυτή ταυτίζεται με τον αιγιαλό του 1945 που καθορίζεται από τη χάραξη της ακτογραμμής στην αεροφωτογραφία του 1945.

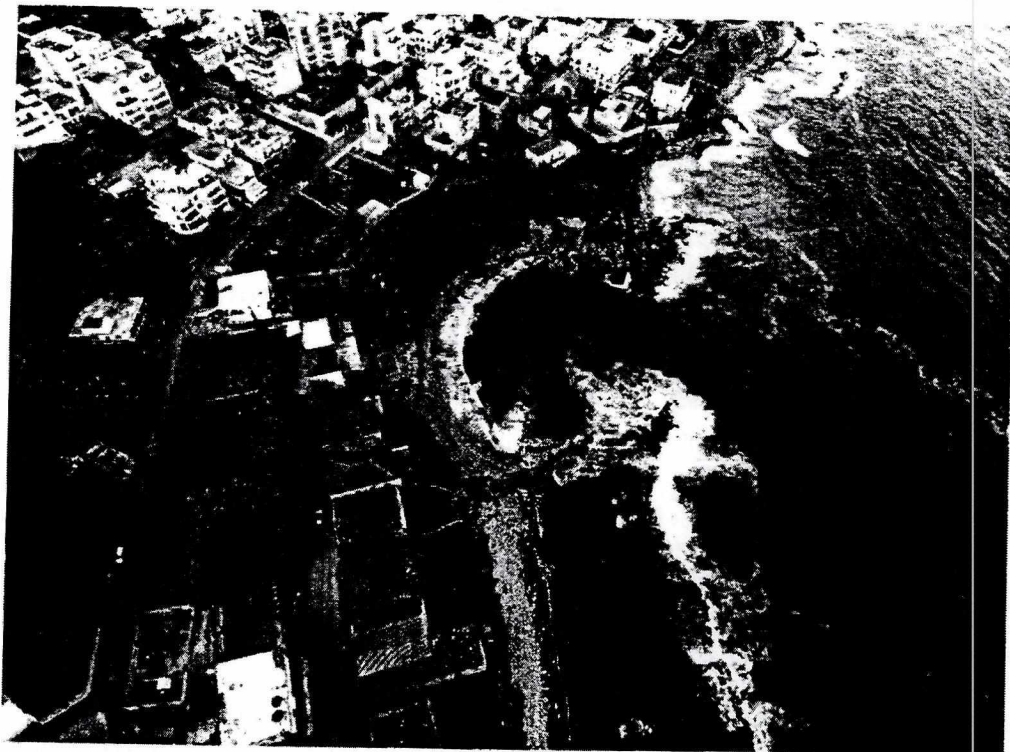
Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε ότι γενικά παρατηρείται μια σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 2 έως 3 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 2-3 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν

δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής,

ΧΑΛΕΠΑ ΧΑΝΙΩΝ-ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ
Θέση: ΑΓ.ΚΥΡΙΑΚΗ

Η εικόνα από DRONE (04.10.2017)

- Με πορτοκαλί χρώμα η σημερινή ακτογραμμή
- Με πράσινο χρώμα το όριο της μόνιμης φυσικής βλάστησης, που συμπίπτει με το όριο του αιγιαλού.

1.2. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ ΚΥΜΑΤΟΣ

Υπολογίσθηκαν :

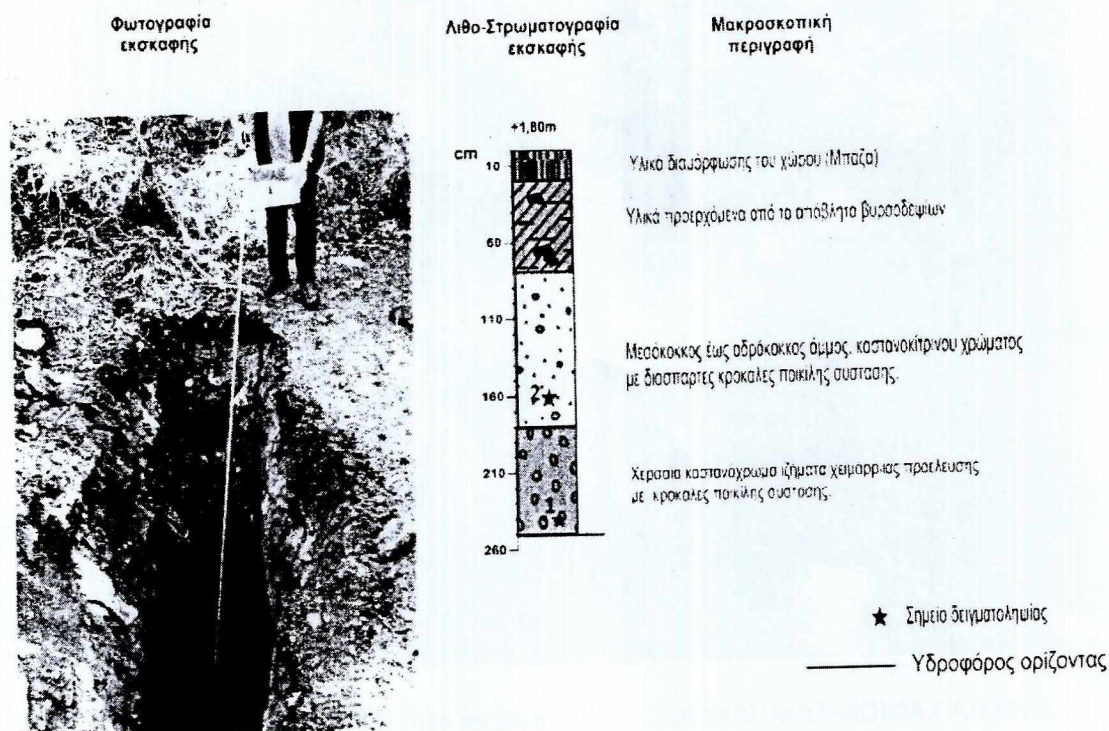
→ το μέγιστο ύψος αναρρίχησης κύματος από το σημείο θραύσης (Fictitious Run Up) και είναι: 20,5 m και συνεπώς το Μέγιστο Ύψος Αναρρίχησης Κύματος είναι : $h = 1,05 \text{ m}$

1.3. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Το όριο ανάπτυξης της φυσικής βλάστησης στην παράκτια ζώνη φτάνει μέχρι την οριογραμμή της μέγιστης ανάβασης του χειμέριου κύματος, συνεπώς ο σημερινός αιγιαλός δεν μπορεί να υπερβαίνει το όριο ανάπτυξης της βλάστησης

Ι.4. ΙΖΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ-ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΜΙΚΡΟΠΑΛΑΙΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ
ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΘΕΣΗΣ

ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΣΚΑΦΗΣ CHAN-1

Στη συγκεκριμένη περιοχή δεν έχουμε πρόσφατες θαλάσσιες αποθέσεις, αντιθέτως σημαντική είναι η παρουσία παράκτιων αιολικών αποθέσεων που φέρουν μικρά κελύφη βενθονικών τρηματοφόρων. Πρόκειται για θαλάσσια μικροαπολιθώματα μικρού βάθους, τα οποία είναι μεταφερμένα από τα θαλάσσια ρεύματα στην ακτή. Τα μικροαπολιθώματα αυτά μεταφέρθηκαν με τη δράση των ανέμων εντός των θινών. Η ηλικία αυτών προσδιορίστηκε με ακρίβεια, με ραδιοχρονολόγηση C14 και είναι της τάξης των 4.280 ± 30 BP χρόνων. Η μελέτη λοιπόν της εκσκαφής CHAN1 έδωσε ότι αρχικά έχουμε τις καστανέρυθρες χερσαίες αποθέσεις και ακολουθούν μικρού πάχους αιολικές αποθέσεις (θίνες περίπου 1m) 4.280 χρόνων και μετά ακολουθούν ιστορικές αποθέσεις απόβλητων βυρσοδεψείων.

Συμπερασματικά, ο παλαιός αιγιαλός (αιγιαλός του 1884) δεν έφτανε τη θέση εκσκαφής διότι τότε θα είχε διαβρώσει και καταστρέψει τις αιολικές αποθέσεις οι

οποίες παραμένουν σταθερές εδώ και 4.280 χρόνια σταθερές και καλυπτόμενες από νεώτερες αλλά και ιστορικές αποθέσεις.

ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΒΙΒΙΛΑΚΗ)

II.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 στην οποία έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965, έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Επίσης η ακτογραμμή που έχει αποτυπωθεί στην αεροφωτογραφία του 1978 και στην ορθοανοιγμένη δορυφορική εικόνα Google Earth 2015 δεν παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

A) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή Βιβιλάκη με αξιοσημείωτες μικρές όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 1 έως 2 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 1-2 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της πολύ μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετά-βλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού.

Σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής, το μικρό βάθος και η μηδενική κλίση του πυθμένα και οι βράχοι θραύσης των κυμάτων που δημιουργούν προστασία της αβαθούς λεκάνης ηρεμίας που δημιουργείται.

Οι ανωτέρω περιγραφείσες συνθήκες προϋπήρχαν μακράν του έτους 1884.

II.2. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Πάνω στις βραχονησίδες που δημιουργούν την προστατευμένη λεκάνη ηρεμίας, αναπτύσσεται μόνιμη βλάστηση σε υψόμετρο από 1,70 έως 2,70 που υποδηλώνει ότι τα χειμέρια κύματα κατά τη θραύση τους στη θέση των βραχονησίδων φτάνουν περί τα 2 μέτρα ύψος και εισερχόμενα στην προστατευμένη λεκάνη μειώνεται κατά πολύ το ύψος του κύματος φτάνοντας στην ακτογραμμή με ύψος δεκάδων εκατοστών και μέγιστο 1 μέτρο όπως έδειξαν οι παρατηρήσεις υπαίθρου.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

III.1 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΘΕΣΗΣ ΝΕΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

Σύμφωνα με τον με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'), «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της». Με βάση τις μέγιστες τιμές του κυματισμού στην περιοχή, τόσο στην περιοχή της Αγίας Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη, μπορούν να φτάσουν έως το ύψος του 1m με δεδομένο ότι τα κύματα θραύονται σε ικανή απόσταση από την ακτογραμμή πάνω στη συστοιχία των βράχων και βραχονησίδων. Άρα, η οριογραμμή του Αιγιαλού ορίζεται με βάση την ισοϋψή του 1m. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει φυσική βλάστηση το όριο του αιγιαλού θα πρέπει να ταυτίζεται με το ανώτερο όριο στο οποίο αυτή εμφανίζεται.

→ Η θέση της οριογραμμής του αιγιαλού φαίνεται στις εικόνες των αεροφωτογραφιών και έχει αποτυπωθεί στο τοπογραφικό διάγραμμα που

συνοδεύει την παρούσα εργασία.

III.2 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΥΠΑΡΞΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Όλα τα στοιχεία που συλλέχθηκαν ή παρήχθησαν κατά τη διάρκεια αυτής της μελέτης, χρησιμοποιήθηκαν για να διερευνηθεί η θέση του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή Αγίας Κυριακής και Βιβιλάκη ανατολικά της πόλης των Χανίων και η θέση του νέου αιγιαλού όπως αυτοί ορίζονται σύμφωνα με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'). Σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας «ο αιγιαλός δεν δημιουργείται με σχετική πράξη της Πολιτείας, αλλά προκύπτει από φυσικά φαινόμενα, δηλαδή τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, η δε προβλεπόμενη στον νόμο διαδικασία καθορισμού των ορίων του δεν αποσκοπεί παρά στη διαπίστωση του πραγματικού αυτού γεγονότος». Με βάση αυτό τα συμπεράσματα της έρευνας αυτής συνοψίζονται ως εξής:

- a. Κατά τις τελευταίες εκατονταετίες δεν υπήρξαν στην περιοχή μελέτης σημαντικές ανοδικές τεκτονικές κινήσεις, οι οποίες να έχουν προκαλέσει ισχυρή ανύψωση της χέρσου και προέλαση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, ώστε να υπάρχει αξιόλογη μετακίνηση του παλαιού αιγιαλού στο διάστημα αυτό.
 - b. Από τη συγκριτική μελέτη των αεροφωτογραφιών και δορυφορικών εικόνων (1945-2018) προκύπτει, με βεβαιότητα, ότι για το διάστημα των τελευταίων 73 χρόνων δεν υπάρχει φυσική προέλαση της ακτογραμμής της περιοχής μελέτης προς τη θάλασσα εκτός της θέσης που κατασκευάστηκε το λιμάνι στην Αγ. Κυριακή. Αντιθέτως, υπάρχει υποχώρηση της ακτογραμμής στην περιοχή της Αγίας Κυριακής.
 - c. Το όρυγμα που ανοίχτηκε στην Αγ. Κυριακή έφτασε σε βάθος 2,50m όπου αφού έκοψε χερσαίες αποθέσεις συνάντησε υδροφόρο ορίζοντα γλυκού νερού. Τα χερσαία αυτά ιζήματα έχουν αποτεθεί πάνω στα θαλάσσια ιζήματα του Πλειοκαίνου, μέσω του υδρογραφικού δικτύου ή της δράσης των ανέμων στην περιοχή.
- Όπως προαναφέρθηκε οι παράγοντες που κυρίως συμβάλλουν στη διαμόρφωση του αιγιαλού, παλαιού και νέου, είναι, α) οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας, β) οι μακροχρόνιες τεκτονικές κινήσεις λόγω ευστατισμού και οι τεκτονικές

κινήσεις λόγω σεισμικής δράσης, γ) η αλληλεπίδραση ξηράς-θάλασσας και δ) οι ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Στην περιοχή μελέτης παρατηρούμε ότι:

1) Οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια.

2) Η τεκτονική δράση στην περιοχή, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι έντονη από το Μειόκαινο μέχρι σήμερα. Η ευρύτερη περιοχή λόγω των τεκτονικών κινήσεων βρίσκεται σε ένα καθεστώς ανόδου που πιστοποιείται από την παρουσία μιας αναδυμένης ακτογραμμής κυρίως στη δυτική Κρήτη. Οι ανοδικές αυτές κινήσεις δεν φαίνεται να έχουν δράσει κατά το πρόσφατο παρελθόν, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την απουσία καταγραφής ενός μεγάλου σεισμικού γεγονότος τα τελευταία 150 χρόνια, που να συνδέεται με απότομη μεταβολή στις ακτές. Οι μακροχρόνιες ευστατικές κινήσεις σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία, έχουν σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της περιοχής της μελέτης με ταχύτητα 2 χιλιοστά ανά έτος. Επομένως, κατά τα τελευταία 134 έτη υπήρξε άνοδος της περιοχής κατά 26 cm περίπου, μέγεθος που προφανώς ελάχιστα επηρέασε τη θέση του παλαιού αιγιαλού (ελάχιστα προς τα ανάντι του σημερινού αιγιαλού) λόγω ευστατισμού.

3) Όσον αφορά την αλληλεπίδραση ξηράς – θάλασσας στην υπό μελέτη περιοχή, φαίνεται ότι αυτή δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στην διαμόρφωση του παλαιού αιγιαλού. Η δράση του κυματισμού και των ρευμάτων στην περιοχή αυτή εξ' αιτίας των ανέμων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η περιοχή με την ταυτόχρονη διάβρωση των ακτών, φαίνεται ότι είναι σε ισορροπία με την ικανοποιητική προσφορά ιζημάτων από την ξηρά προς την θάλασσα. Ακόμη και στις εκβολές των χειμάρρων κατά μήκος των ακτών της περιοχής δεν παρατηρείται καμία σημαντική απόθεση ιζημάτων και δημιουργία προσχώσεων με εξαίρεση στη θέση που είναι το λιμάνι της Αγ. Κυριακής.

4) Η ακριβής οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στηρίζεται επιπρόσθετα στη χρονολόγηση κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων (κυρίως αντιπροσώπων του γένους *Ammonia*), δείγματος που βρέθηκε ακριβώς πάνω των χερσαίων υλικών της

εκσκαφής και εντός των αιολικών αποθέσεων. Η ακριβής ραδιοχρονολόγηση έγινε με τη μέθοδο AMS του C14. Στην εκσκαφή CHAN-1, σε βάθος 1.60 m η χρονολόγηση των κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων που εγκλείεται στις αμμούχες αποθέσεις, προσδιόρισε την ηλικία σε ημερολογιακά έτη 4.280+/-30 BP χρόνια πριν από σήμερα.

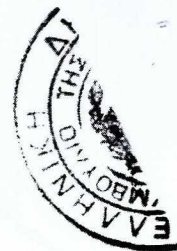
5) Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως το 2015 η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη (εκτός ελαχίστων τοπικών και μικρών διαφορών), δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη. Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 134 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος.

6) Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις, μόνο το σημερινό αιγιαλό θα μπορούσαν να επηρεάσουν γιατί αυτές δεν υπήρχαν την εποχή που δημιουργήθηκε ο παλαιός αιγιαλός.

Επιπλέον λόγω των μεγάλων μορφολογικών κλίσεων των πρανών της ακτής, που κατά θέσεις γίνονται και κατακόρυφες (περιοχή Βιβιάκη), ο παλαιός αιγιαλός ακολουθεί τον σημερινό αιγιαλό και μπορεί να αποτυπωθεί σε υψόμετρο που κυμαίνεται από 1,00 m έως 1,26 m

Τέλος, από την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που προαναφέρονται, συμπεραίνεται ότι η θέση του ορίου του παλαιού αιγιαλού τόσο στην περιοχή της Αγ. Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιάκη σχεδόν συμπίπτει με την οριογραμμή του σημερινού αιγιαλού, και παράλληλα προς την γραμμή του οριοθετημένου σημερινού αιγιαλού κατά 0,5 m μέγιστο, όπως φαίνεται στο σχέδιο κλίμακας 1:500 που αποτελεί τμήμα του ορθοφωτοχάρτη του κτηματολογίου».

Με βάση την προπαρατεθείσα επιστημονική τεκμηρίωση περί μη ύπαρξης παλαιού αιγιαλού στην περιοχή των ακινήτων (Ταμπακαριών) μας και συνακόλουθα περί εσφαλμένου καθορισμού του με την από 9.1.1985 νομαρχιακή απόφαση, όπως την παρείχαμε με την ως άνω Μελέτη που συνυποβάλαμε με την με αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018 αίτησή μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, η Διοίκηση όφειλε να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής και να προβεί κατ' αποδοχή της σε επανακαθορισμό αιγιαλού και παραλίας με ταυτόχρονη κατάργηση του

παλαιού αιγιαλού, άλλως σε ανάκληση ως εσφαλμένης και παράνομης της από 9.1.1985 απόφασης του Νομάρχη Χανίων κατά το μέρος που καθόρισε παλιό αιγιαλό. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως, παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

Γ. Εξ άλλου, όπως επίσης προεκτέθηκε και προβάλαμε με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων (βλ. παραπάνω I 4), ούτε εμείς ούτε οι δικαιοπάροχοί μας ενημερωθήκαμε ως ιδιοκτήτες Ταμπακαριών στην περιοχή οδού Βιβιλάκη, ήτοι στην περιοχή που αφορά η από 9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, για τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού στο πλαίσιο της σχετικής διοικητικής διαδικασίας. Η δε Διοίκηση ουδόλως ερεύνησε στην περιοχή του καθοριζόμενου παλαιού αιγιαλού «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884, κατά παράβαση πάντως των εφαρμοστέων κατά το χρόνο έκδοσης της νομαρχιακής απόφασης ορισμών του άρθρου 2 παρ. 3 του α.ν. 2344/1940, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριό Σας (βλ. παραπάνω III 3). Για τον λόγο άλλωστε αυτό, όπως επίσης επικαλεσθήκαμε με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, δυνάμει αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με τις οποίες έγιναν αποδεκτές οι σχετικές γνωμοδοτήσεις του αρμόδιου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, έχουν διαγραφεί από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και έχουν αποδοθεί στους ιδιοκτήτες τους μετά από έλεγχο του ιδιοκτησιακού καθεστώτος τους έως το έτος 1884. Πρόκειται ειδικότερα για τις περιπτώσεις: α) Με την με αρ. 1120749/8529/Α0010/18.12.1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 579,00 τ.μ. και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Βασίλειο Κων. Σεργάκη και Ελευθερία, Αμαλία και Κυριάκο Στυλ. Σεργάκη, στους οποίους παραδόθηκε δια του με αρ. πρωτ. 1512/10-8-99 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής. β) Με την με αρ. 1026002/2403/Α0010/31.3.2000 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφησαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399

Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 296,90 τ.μ. και 226,00 τ.μ. και παραδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους Εμμανουήλ, Αργυρώ, Στέφανο και Αικατερίνη Αγοραστάκη, στους οποίους παραδόθηκαν δια του με αρ. πρωτ. 1534/31-8-200 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής. γ) Με την με αρ. 102280/704/A0010/8.3.2002 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Μαρία χήρα Νικολ. Κυπραίου, Ιωάννη Νικολ. Κυπραίο, Νικήτα Νικολ. Κυπραίο και Ζωή Νικολ. Κυπραίου, στους οποίους παραδόθηκε δια σχετικού Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής. δ) Με την με αρ. 1004766/9077ΠΕ/A0010/19.1.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 134,25 τ.μ. και παραδόθηκε στον ιδιοκτήτη του Κωνσταντίνο Πρινιωτάκη δια του με αρ. πρωτ. 917/5-5-2005 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής. ε) Με την με αρ. 1118064/8158/A0010/29.11.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 89,00τ.μ. και 191,60 τ.μ. παραδόθηκαν στην ιδιοκτήτη τους δια του με αρ. πρωτ. 640/28-3-008 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

Με αυτά τα δεδομένα, η από 9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων ήταν και εξ αυτού του λόγου παράνομη και έπρεπε, κατ' αποδοχή της με αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018 αίτησής μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, να ανακληθεί κατά το μέρος που καθορίζει παλαιό αιγιαλό. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται, και για τον λόγο αυτό, παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

Δ. Τέλος, όπως προβάλαμε με την αίτησή μας στην Κτηματική Υπηρεσία Χανίων, κατόπιν του με αριθμό πρωτοκόλλου 8134/26.3.2003 εγγράφου του Δήμου Χανίων, με το οποίο ζητήθηκε ο επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή «Ταμπακαριά» της οδού Βιβιλάκη Χανίων, κινήθηκε η κατά νόμο διοικητική διαδικασία και επελήφθη η κατ'

άρθρο 3 του ν. 2971/2001 αρμόδια Επιτροπή καθορισμού των ορίων αιγιαλού- παραλίας. Η εν λόγω Επιτροπή συνεδρίασε την 29.3.2006 και εξέτασε το θέμα «Επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στη θέση Βυρσοδεψεία (οδός Βιβιλάκη) πόλεως Χανίων, Νομού Χανίων, όπως αυτές καθορίστηκαν με την αριθ. 400/9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων (ΦΕΚ 29/Δ/14.2.1985)». Αφού έλαβε υπόψη πλήθος στοιχείων -ιστορικών, φυσικών/γεωμορφολογικών, ιδιοκτησιακών- και διενήργησε αυτοψία στην περιοχή, συνέταξε την από 29.3.2006 Έκθεση, με την οποία γνωμοδότησε ομόφωνα για «1. Την κατάργηση της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού από το τοπογραφικό διάγραμμα, με το οποίο καθορίστηκαν οι οριογραμμές αιγιαλού- παραλίας και παλαιού αιγιαλού με την 400/9-1-1985 απόφαση Νομάρχη Χανίων ...». Ωστόσο, σχετική διοικητική διαδικασία δεν εξελίχθηκε ούτε ολοκληρώθηκε με την έκδοση απόφασης επανακαθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας στην επίμαχη περιοχή.

Τα ως άνω στοιχεία κλονίζουν την αιτιολογία της από 9.1.1985 νομαρχιακής απόφασης, η οποία έπρεπε να ανακληθεί κατά το μέρος που καθορίζει παλαιό αιγιαλό, λόγω έλλειψης νόμιμης αιτιολογίας κατ' αποδοχή της με αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018 αίτησής μας προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων. Κατά συνέπεια, με την άπρακτη παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της υπόψη αίτησής μας, στοιχειοθετείται και για τον λόγο αυτό παράνομη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως παράνομη σιωπηρή απόρριψη της αίτησής μας, η οποία πρέπει να ακυρωθεί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους επιφύλασσόμαστε να προσθέσουμε με δικόγραφο πρόσθετων λόγων

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση.

Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως η σιωπηρή άρνηση της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτησή μας (αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και

δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία περιοχής οδού Βιβιλάκη Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

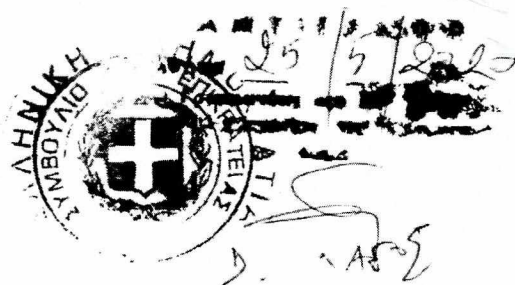
Να καταδικασθεί ο αντίδικος στη δικαστική μας δαπάνη.

Συνοπτική έκθεση δικογράφου

Με την παρούσα αίτηση επιδιώκουμε να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη παράλειψη νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας, άλλως η σιωπηρή άρνηση της Κτηματικής Υπηρεσίας Χανίων να προβεί ύστερα από αίτησή μας (αρ. πρωτ. 72106/16.8.2018)) στην ανάκληση της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985), κατά το μέρος με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και στον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία περιοχής οδού Βιβιλάκη Χανίων χωρίς καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού Οι λόγοι που προβάλλονται αφορούν τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού λόγω πλάνης περί τα πράγματα, χωρίς νόμιμη αιτιολογία, αλλά και χωρίς προηγουμένως να ερευνηθεί στην περιοχή του καθοριζόμενου παλαιού αιγιαλού «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884, αιτιάσεις που προβάλαμε και τεκμηριώσαμε με την ως άνω αίτησή μας ενώπιον της Διοίκησης.

Αθήνα, 10 Ιανουαρίου 2019

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΜΑΡΙΑ ΓΕΡ. ΦΛΩΡΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΣΗΜΑ 30 - 106 77 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3617 443 - 210 3635 137
ΑΦΜ: 037035150 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ